

Sreda, 7. maj 2003.

Svedok B-1070

Svedok B-1237

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.03 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Gospodine Najs (Nice), imali smo priliku da pročitamo izjave, koliko sam shvatio obe se odnose na vaš zahtev. Mi smatramo da se one uklapaju u Pravilnik (Rules of Procedure and Evidence), one su kumulativne, odnose se na događaje u Bratuncu, ubistva i takođe uopšteno govore o ubistvima i deportacijama, hoću da kažem o zatočenjima u Bosni. One se uklapaju u Pravilnik, prema tome mi ćemo ih u skladu sa Pravilnikom prihvatiti, ali treba imati na umu kada dođe do unakrsnog ispitivanja... Treba imati na umu da je ovo svedok po Pravilu 92bis i kao rezultat toga kad se bude računalo vreme optuženog za unakrsno ispitivanje, ne sme se umanjivati zbog toga što svedok svedoči na ovaj način. Kao što sam rekao, mi smo pročitali izjave, primetili smo da će se delovi izjava uvesti živim svedočenjem, ali vam preporučujemo da ne oduzmete previše vremena sa tim.

TUŽILAC NAJS: Ja sam zahvalan za ovu odluku. Vi primećujete pored mene novo lice. Pripreme za ovog svedoka obavila je gospođica Babls (Bibles) koju već poznajete i gospodin Pugljati (Pugliatti) koji sedi pored mene. Gospođica Babls je trenutno odsutna, tako da je pored mene novi pomoćnik, gospodin Pugljati. Molim da se svedok uvede. A mi bismo hteli da podelimo dokazne predmete, ako nisu već podeljeni. To su karte, fotografije ...

SUDIJA MEJ: Mislim da ih imamo pred sobom.

TUŽILAC NAJS: To su četiri tabulatora. Paket po Pravilu 92bis može da dobije jedan broj dokaznog predmeta.

SUDIJA MEJ: Da. Koji je sledeći broj dokaznog predmeta?

SEKRETAR: Dokazni predmet Tužilaštva 439.

TUŽILAC NAJS: To je komplet dokaznih predmeta koje uvodimo po Pravilu 92bis.

SUDIJA MEJ: Da. Da li želite broj za ove druge dokazne predmete?

TUŽILAC NAJS: Da.

sekretar: To je dokazni predmet Tužilaštva 440.

TUŽILAC NAJS: Takođe će biti nekoliko karata koje ćemo razmatrati posebno. Zatim tu je rezime koji ću uglavnom ja da sledim, to naravno neće da bude dokazni predmet, ali je podeljeno stranama.

SUDIJA MEJ: Da. Podeljeno je.

TUŽILAC NAJS: Hvala.

SUDIJA MEJ: Molim da svedok da svečanu izjavu.

SVEDOK B-1070: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cjelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Hvala. Izvolite, sedite.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC NAJS

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Tokom ovog postupka mi ćemo da vam se obraćamo kao svedoku B-1070. Molim vas da pogledajte ovaj dokument, to je tabulator 1 dokaznog predmeta 450. I da potvrdite da li je ovo vaše ime. Samo recite da ili ne.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da.

SUDIJA MEJ: To je dokazni predmet broj 440.

TUŽILAC NAJS: Da, da, 440. Hvala. Molim da se svedoku sada predoči karta koja je deo zbirke karata, karta u koju je on uneo oznake i koja će da postane dokazni predmet.

sekretar: Ovo će da bude dokazni predmet Tužilaštva 336.

TUŽILAC NAJS: Ova karta ima na sebi unešene oznake od 1 do 4.

SUDIJA MEJ: Ja nisam siguran da mi imamo pravu kartu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: To je jedna odvojena karta. Evo sad će da vam bude dostavljena. Gospodine B-1070, da li ova karta na tačkama 1, 2, 3 i 4 pokazuje sledeće: pod jedan Bratunac, pod dva Kasabu, pod tri iznad Kasabe, Konjevci, i pod četiri na putu između Kojevaca i Bratunca, mesto gde se nalazi selo ili naselje Kravice?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Svedoče B-1070, možda niste obavešteni o tome, pa ću ja sada da vas obavestim. Mi ćemo da uvedemo vaše svedočenje u kraćem obliku kao što sam vam rekao juče kad smo razgovarali. Pošto su vaše dve izjave uvedene pred ovo Pretresno veće, sudije su ih pročitale, tako da se udobno smestite i slušate rezime o vašem svedočenju koji ću ja da pročitam. Časni Sude, ovaj svedok je radio u Novoj Kasabi, kroz koju vodi glavni put Beograd - Sarajevo. Primetio je sve veće kretanje vojnih vozila tim putem 1991. godine i 1992. godine u poređenju kretanja vojnih vozila u prethodnih 15 godina, a to je period koji je njemu poznat. Jednom prilikom je primetio konvoj koji se zaustavio i tražio upustva kako da stigne do Kravice koja je obeležena brojem 4 na karti, a to je srpsko selo u ovom području. Pretresno veće to verovatno već zna, sam Bratunac je etnički mešana zajednica, a Kravica je srpsko selo. Kasnije, u noći 26. decembra 1991. godine, svedok je video jedan kombi i automobil sa austrijskim registarskim tablicama u njegovom naselju gde je živeo, i iz tih vozila Srbima je deljeno oružje. Video je srpske snage kako dolaze u Bratunac u jutro 17. aprila i zajedno sa pripadnicima lokalnih snaga Teritorijalne odbrane, preuzeli su kontrolu nad gradom, a nije pružen nikakav otpor tom preuzimanju kontrole. Srpske snage, među kojima su bile i srpske paravojne snage, obavile su to preuzimanje. Njemu je poznata jedna konkretna grupa koja je nazivana arkanovci, koja je bila locirana u Jasenovom kafiću,

a to je preko puta džamije u Bratuncu. Sledećih nekoliko dana primetio je kako dolaze vojnici JNA, sa jednim od njih je razgovarao u bratunačkoj pošti i taj mu je vojnik rekao da vojnici iz semberskog korpusa iz Vojvodine: Srema i Banata u Srbiji, dolaze u taj grad. Otprilike u vreme kada je čuo za Semberski korpus, stigli su i pripadnici specijane policije obučeni u civilnu odeću i oni su bili stacionirani u školi "Haća Mithad". Muslimani muškarci su hapšeni, saslušavani i ubijani u to vreme. Među njima su bili i prijatelji ovog svedoka, konkretni podaci su navedeni u njegovoj izjavi. On je uglavnom to vreme proveo kod kuće, ali je onda bio uhapšen i saslušavao ga je jedan od policajaca beogradskog MUP-a. 10. maja, Pretresno veće je možda pročitalo ovaj materijal i primetilo jedan detalj na koji treba da se skrene pažnja, a ne moramo o tome da pitamo svedoka, a to je jedan užasavajući detalj koji je dobijen u prvom ispitivanju. Kada je on napustio kuću, ispaljeni su meci u vazduh, ali njemu je rečeno da je ubijena njegova porodica, njegova žena i deca i onda je on saslušan u uverenju da je izgubio svoju porodicu. Rekli su mu da će i njega da ubiju, ali je kasnije pušten na slobodu i saznao je da sve to nije tačno. 10. maja svedoka i njegovu porodicu su prisilili puškama da napusti svoj dom i odveden je na stadion u Bratuncu, mislim da će Pretresno veće da pronade to u tabulatoru 4, tu je obeležen snimak iz vazduha. Mislim da to možemo da stavimo na grafoskop, hvala. I ako u bilo kom trenutku Pretresno veće treba da vidi ovaj deo vazdušnog snimaka Bratunca, situiranog u jedna širi vazdušni snimak, to možemo takođe da uradimo, ali je uvek zgodnije da koristimo format A4. Dakle, on je prisiljen zajedno sa svojom porodicom da ode na bratunački stadion koji se vidi ovde na ovoj fotografiji. Tamo su pripadnici bratunačke Teritorijalne odbrane, izviđačkih i terorističkih jedinica, kao i pripadnici srpskih paravojnih snaga, bili prisutni i učestvovali su u etničkom čišćenju koje je usledilo. Svedok je prepoznao među tim ljudima neke od ljudi koje je viđao u Arkanovoj jedinici kada su prvi put stigli u Bratunac. Stadion su opkolili pripadnici redovne policije, rezervisti i pripadnici Semberskog korpusa, koji su bili i u oklopnim vozilima semberijskog korpusa. Bilo je više od 3.000 ljudi, muškaraca, žena i dece okupljenih na tom stadionu. Muslimanima je rečeno da predaju svoje isprave, novac, zlato, sve vrednosti koje su imali kod sebe, svako ko odbije da to učini, biće ubijen. Kasnije je zatvorenima naređeno da idu prema izlazima stadiona gde su se nalazili kamioni i autobusi. Celokupno stanovništvo koje se nalazilo na tom stadionu je podeljeno: žene i deca, dečaci mlađi do 15 godina i muškarci stariji od 60 godina su pušteni u jednom pravcu, a vojno sposobni muškarci u drugom

pravcu i među njima je, naravno, bio i ovaj svedok. Žene, deca, stariji i mladi su ukrnani u autobuse i kamione, a muškarci su peške u kolonama povedeni u fiskulturnu salu osnovne škole "Vuk Karadžić". Ta grupa muškaraca, u kojoj je bilo ukupno od 700 do 750 muškaraca, odvedena je u fiskulturnu salu, ali tamo se taj broj povećao tokom narednih nekoliko dana na još 300 muškaraca tako da se ukupan broj povećao na 1.000. Od tih 1.000 muškaraca, vidi se u izjavi svedoka koja navodi zastrašujuće detalje, većina je ubijena. Samo je 401 preživeo naredna tri dana ubijanja i oni su prebačeni na Pale. Uslovi unutar te prostorije bili su užasavajući, grozni i dok je on bio tamo, njihovi porobljivači su se tri puta vraćali u njegovu kuće, toliko su bili željni pljačke i tražili su nakit, vrednosti, čak su prekopali celu baštu. Bilo je očigledno ovom svedoku da vlast nad ostalim Srbima ima beogradski MUP i da oni mogu da urade tačno ono šta hoće, uključujući detalje koje on navodi u svojoj izjavi o stvarima koje su rađene, a cilj su bili muslimanski verski službenici, posebno jedan među njima koji je bio prisiljen da pije pivo i alkoholna pića, da peva četničke pesme, da podiže tri prsta u znak srpskog pozdrava i bio je posle toga mučen 24 sata dok nije preminuo. Još jedan posebno zastrašujući detalj koji može da se nađe u izjavi je o čoveku kojeg su njegovi porobljivači naterali da izabere između dva sina koja su tu bila prisutna, koji od njih može da bude ubijen. Čovek nije mogao da donese takvu odluku i sva trojica su ubijeni zbog toga. Svedok i još 400 drugih zatvorenika su kasnije prebačeni na Pale i tu su razmenjeni. Svedoče B-1070, imam samo nekoliko pitanja koja želim da dodam ovom rezimeu koji sam izneo. I prvo želim da pojasnimo neke detalje na osnovu dokaznih predmeta koje imamo. Dakle, svedoče B-1070, dokazni predmet 440, tabulator 2, on je naravno na raspolaganju i u originalnoj verziji na BHS-u i engleskoj verziji, možete li da nam kažete šta je zabeleženo u ovom dokumentu? Šta predstavlja ovaj dokument?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ovaj dokument nam predstavlja spiska ljudi koji su iz Osnovne Škole "Vuk Karadžić" otpremljeni na Pale.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Hvala. Molim da se svedoku sada pokaže tabulator 3, dokaznog predmeta 440. Šta ovo prikazuje?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Predstavlja bratunačku džamiju koja je srušena 11. maja u 5.00 ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je ovo džamija preko puta koje su bili smešteni arkanovci?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ovo je džamija preko puta restorana "Jasin".

TUŽILAC NAJS: Molim vas da svedoku pokažemo jednu oznaku.

sekretar: Ova oznaka će biti dokazni predmet Tužilaštva 349, tabulator 13.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Šta možete da nam kažete o ovoj oznaci? Da li je uopšte prepoznajete? I da li ste je viđali za vreme svog zatvorenništva?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ovu oznaku nisam vidao za vrijeme svog zatočeništva, međutim vidio sam je 17. aprila ispred kafane, ispred hotela "Fontana", bila je na uniformama četvorice ljudi u crnim uniformama koji su bili na obezbeđenju objekta prilikom sastanka između predstavnika opštinskih vlasti SDS-a i SDA.

TUŽILAC NAJS: Hvala.

SUDIJA KVON: Ako bi svedok mogao da nam pročita slova koje se nalaze na ovoj oznaci.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li biste mogli to da nam pročitate, pošto je napisano ćirilicom, možete li da nam kažete šta piše?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: "Srpski četnički pokret - Glavni štab".

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sada želim da se vratimo na ovu opštu priču koju sam ja ukratko izneo. Pored arkanovaca koje druge paravojne jedinice ste prepoznali koje možete da nam sada navedete po imenu?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Od ulaska 17. aprila u Bratuncu su bile dvije, samo dvije paravojne formacije, to su Bijeli orlovi i arkanovci.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Hvala. Želim da se pozabavimo jednim događajem nešto detaljnije, Pretresno veće je to možda videlo u izjavi, mislim da je potrebno da detaljnije o tome govorimo, to je na strani 14, dokaznog predmeta 439, paragraf 36 u rezimeu. Ja sam objasnio sudijama u rezimeu vaše izjave kako ste odvođeni kući sa vremena na vreme da bi oni koji su vas zatvorili pokušali da nađu još nešto šta bi mogli da opljačkaju u vašoj kući. Da li ste se, jednom od tih prilika, vratili u fiskulturnu salu u trenutku kad je deljena neka hrana i voda i kada su zatvorenici pravili veliku

buku, a Arkanovi i Šešeljevi ljudi su počeli da pucaju iznad glava tih ljudi, tih zatvorenika?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da, to je bilo treći dan prije razmjene. Vratio sam se od svoje kuće i zatekao sam haos. Među 400 ljudi bačeno je četiri ili pet flaša sa vodom, ljudi pošto su bili žedni, iscrpljeni, a bilo je sparno vrijeme, onda je počelo otimanje oko tih četiri, pet flaša vode. Sa hangara koji se nalazio pored fiskulturne dvorane osnovne škole "Vuk Karadžić" i na kojem je bilo postavljeno mitraljesko gnjezdo, počeli su da pucaju iznad naših glava u fiskulturnu dvoranu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Tokom tog događaja ili možda posle njega, da li ste vi otišli do ulaznih vrata škole i možda bi nam pomoglo ako bismo stavili tabulator 4 na grafoskop ponovo... Tabulator 4, dokaznog predmeta 440. Da li ste otišli do ulaznih vrata fiskulturne sale?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Nakon povratka od svoje kuće, gdje su me odvela dvojica policajaca koji su se predstavili kao policajci beogradskog MUP-a i tražili mi novac i druge vrijednosti, pitali su me za jedan auto, čiji je, jer nisu imali ključ da ga otvore. Ušavši u dvoranu, jedan od prijatelja mi je rekao čiji je auto, ja sam se odmah vratio, da izađem, da sustignem te ljude da im kažem čiji je to auto, pred dvoranom sam, na ulazu, zatekao sam vladajuću strukturu opštine Bratunac, odnosno Srbe iz vladajuće strukture opštine Bratunac, gospodina Miroslava Deronjića, Simića i ostale koji su stajali i razgovarali sa vozačima koji su odvozili leševe ubijenih Muslimana iz Bratunca.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Još dva detalja molim vas. Možete li da nam pored imena koje ste već naveli, kažete da li je tu bilo još nekih razgovora koje ste mogli da čujete i da li je bilo još nekih vođa čija biste imena mogli da navedete?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Uglavnom su bili lokalni Srbi, bratunački. Mislim da je tu bio Dragiša Lončarević, jedan gospodin koji je radio u MUP-u, mislim da se prezivao Tešić i još nekoliko ljudi čija sam imena prije znao, međutim sada zaista veoma teško da se sjetim svih tih imena.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A razgovor? Da li ste čuli razgovor između lokalnog srpskog vodstva i vozača tih kamiona koji su odvozili leševe?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da. Tu sam se zadržao dvadesetak, petnaestak sekundi i čuo sam da ga je pitao: "A gdje ste odvezli ovu turu?".

I onda sam morao da se vratim da ne bi me primjetili, i ja bio jedan od onih koji su odvezeni.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Hvala lepo. Mislim da smo ovim pokrili dovoljno detalja jer je sve ostalo napisano u vašoj izjavi. Možda još samo jedna stvar oko koje biste mogli da pomognete sudijama. U vašim izjavama je jasno da ste vi videli najstrašnija ubistva i da ste takođe mogli da vidite ubice, je li tako?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Na žalost, tako je.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kao što smo upravo čuli, vi ste čak mogli da načujete razgovore i da shvatite koja je uloga lokalnog vođstva i koja je uloga Srba koji su dolazili tu. Vaša priča govori o 1.000 ljudi koji su bili zatvoreni od kojih je 400 napustilo taj objekat i kasnije razmenjeno na Palama. Možete li da nam objasnite kako je do toga došlo? Kako ste vi to shvatili, kako to da je 400 vas koji ste bili potencijalni svedoci tih užasnih zločina koji su počinjeni, da ste ipak razmijenjeni, da vam je ipak dozvoljeno da idete?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Nakon razmjene čuli smo jedno objašnjenje da je negdje oko Sarajeva zarobljen veći broj Srba i da smo mi bili jedine snage u tom trenutku koje su Srbi imali na raspolaganju... Izvršena je razmjena.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kao što to stoji u vašoj izjavi, iako vas na Palama nisu tukli dok ste bili zatvoreni, tukli su vas i ponižavali dok ste bili razmjenjivani, zar ne?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja mislim da je pogrešno to, ili je napisano, ili nije razumela se ta izjava, mene su na Palama jednom veoma, veoma gadno istukli, a prilikom razmjenjivanja tukli su nas na dva mjesta i kao što se mogli vidjeti na kaseti, sve one posledice koje su ostale na ljudima.

TUŽILAC NAJS: Da, ja sam pogrešio, ne radi se o pogrešnom prevodu. Da, dakle, teško su vas pretukli jedanput i zatim još jednom prilikom transfera. Hvala. Sada će vam druga strana da postavlja pitanja.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej (May), pre svega želim da stavim primedbu za ova nagla skraćanja. Vi ste danas doneli odluku da ovaj svedok

koji je bio predviđen da svedoči uživo, odjednom postane svedok na bazi njegove pisane izjave. Dakle, ne samo da ovde defiluju svedoci iz građanskog rata iz susedne države, nego ih skraćujete na dan njihovog svedočenja. Mislim da toj farsu ne treba komentar. A želim da ostanem ...

SUDIJA MEJ: Ne. Ovakav komentar je sasvim nedoličan. Ponoviću to još jedanput kako bi svi čuli, vaš komentar je potpuno nepriličan. Nije na vama da komentarišete ovaj postupak, a pogotovo ne na ovakav drzak način. Mi smo o tome već doneli odluku. Ukoliko želite da vas čujemo, morate pristojno da se ponašate. Ukoliko budete jednostavno čitali niz navodnih zločina koji su počinjeni nad Srbima, to nema puno smisla, onda bolje da idemo dalje. Ako imate neka ozbiljna pitanja za unakrsno ispitivanje ovog svedoka, možete ih postaviti. Pogotovo ukoliko osporavate neki deo njegovog iskaza, onda to recite i osporite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja osporavam ceo njegov iskaz, gospodine Mej.

SUDIJA MEJ: Transkripte treba da se ispravi. Ja sam rekao na "drzak način", a ne pristojan način, pogrešan je transkript na engleskom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Transkript je vaša stvar, a što se tiče izjave, naravno da je osporavam u celini.

SUDIJA MEJ: Na engleskom je reč "*impertinent*".

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, nadam ste da ste me čuli, gospodine Mej. Iako se ovde govori o ratu u susednoj državi, ja nastojim da prikupim činjenice vezane za ove izjave, da bi se čula istina o tome šta je. Gospodine B-1070, vi kažete da ste živeli u opštini Bratunac sve do 10. maja 1992. godine, je li tako?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A onda ste posle toga postali član Armije Bosne i Hercegovine, je li tako?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Mobilisan sam u Armiju Bosne i Hercegovine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U čemu je razlika u odnosu na ovo šta ja vas pitam?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ni u čemu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno, gospodine B-1070, da ste vi lično... Gospodine Mej, skrećem vam pažnju da ovde govorim o ličnom angažovanju svedoka, dakle ne o nekakvim srpskim žrtvama na koje me upozorovate da ih ne čitam i da vas ne interesuju, to razumem da vas ne interesuju, ovde se govori o ličnom učešću svedoka i lično izvršenim delima ovog svedoka, prema tome, odnose se na njega. Da li je tačno da ste vi 14. decembra 1992. godine, dakle, vi lično, gospodine B-1070, izvršili zločine u selima Sikirić, Bjelovac, Loznička Rijeka, sve u opštini Bratunac, dakle, da li je to tačno?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: To je najveća glupost koju sam dosad čuo. Jer ja sam ovome Sudu dostavio dokumente da dokažem da sam u to vrijeme bio na sasvim drugom mjestu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To mogu ja da pretpostavim da ste dostavili dokumenta. Da li su vam poznata imena ovih lica koji su takođe vaši sunarodnici, dakle Muslimani, i takođe bili pod komandom Nasera Orića i njegovog pomoćnika Zulfe Tursunovića?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da li bih mogao da pogledam ta imena?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ću da vam pročitam, ne mogu da vam dam da pogledate pošto imam u svojim zabeleškama. Da li poznajete Aliju Ibrića čiji se otac zove Mujo, Hidana Salihovića, Besima Salihovića ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, čekajte, dajte svedoku da sada odgovori, neka odgovara na imena jedno po jedno.

SVEDOK B-1070: Ne poznajem ta imena, a dole gdje se nalazi moje ime, vidjećete da ime ne sadrži ni ime roditelja jednoga, ni datum rođenja, ni mjesto gdje je rođen. Prema tome, ja sam u to vrijeme bio pripadnik Drugog korpusa Armije Bosne i Hercegovine i bio sam stacioniran u Kladnju. A kao dokaz donio sam svoju vojnu knjižicu gdje se nalazi pečat jedinice čiji sam bio pripadnik.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja uopšte ne ...

(privatna sednica)

sekretar: Ponovo smo na otvorenoj sednici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, za ove ste rekli da ih ne poznajete, a poznajete li Džemila Kamenicu i Ramiza Kamenicu, Muniba, Esma Kiverića, Mithada Salihovića, Adila Salihovića, Ekrema, sina ...

SUDIJA MEJ: Čekajte, prestanite da navodite imena. Gospodine B-1070, jeste li uspeli da uhvatite ta imena i da li znate nekoga od tih ljudi?

SVEDOK B-1070: Meni je zaista žao, ali u našem području postoji mnogo ljudi koji nose ista imena i prezimena. Da bih mogao da se izjasnim o nekom od njih, morao bi znati čiji je on sin, kada je rođen, i slično. Mislim da ova imena ne poznajem i da neka prezimena ne pripadaju uopšte opštini Bratunac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A, da li su vam poznata imena Mirsada Malagića i Muje Malagića na primer?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: To je veoma rašireno prezime na opštini Bratunac i postoje u tri, tri ili četiri mjesne zajednice takva imena i prezimena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, sobzirom da ste vi učestvovali u ovim zločinima izvršenim nad Srbima u selima Sikirevac Bjelovac i Loznička rijeka, da li znate koliko ste pobili Srba ...

SUDIJA MEJ: Ne, ne, već vam je rečeno da nema smisla da navodite svedoku nešto šta on poriče. Pogotovo je neprilično da se pretvarate kako je on prihvatio vašu tvrdnju. Vi se pretvarate da je on prihvatio vašu tvrdnju, a on to nije učinio. Svedoka možete da pitate ovaj drugi deo pitanja. Samo trenutak. Gospodine, izneta je tvrdnja da ste ubijali Srbe. Vi treba da imate priliku da odgovorite na tu tvrdnju. Jeste li nekoga ubili i ako jeste, pod kojim okolnostima?

SVEDOK B-1070: Gospodine časni suče, odgovorno tvrdim da nisam ubio ni jednog Srbina. Odgovorno tvrdim da nisam ličnost za koju optuženi

predpostavlja da sam ta. I mislim da nazvati nekoga ratnim zločincem, bez dokaza, bez punog imena i prezimena i ostalih podataka, je veoma neozbiljno. Ja optuženog ne smatram ratnim zločincem da je, sve dok časni Sud ne dokaže da je ratni zločinac. A ovo što optuženi navodi i pokušava da meni poturi je za mene veoma uvredljivo i smatram da i kod moje porodice može da stvori probleme.

SUDIJA MEJ: Gospodine B-1070, nemojte da se uvredite. Optuženi ima pravo da iznosi navode i to je sve o čemu se ovde radi, to su tek navodi. On, dakle, ima neke tvrdnje u vezi sa vama. Međutim, vaši odgovori predstavljaju dokaze u ovom predmetu, a ne ono šta optuženi kaže. Ono šta optuženi kaže to nisu dokazi, vaši odgovori su dokazi u ovom predmetu. Vi imate pravo da odgovorite na njegove tvrdnje i vi ste na njih odgovorili. Ono šta optuženi kaže to su tek tvrdnje. Vi ste, znači, objasnili da je sasvim moguće da optuženi ima podatke o pogrešnom čoveku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Mej, rekli ste da se ja pravim da je on prihvatio da je učestvovao u ubistvima, ja se uopšte ne pravim, ja samo tvrdim da je učestvovao i pitam ga o detaljima, čuo sam vrlo dobro da on kaže da nije učestvovao što me, naravno, ne čudi. A dobro, recite mi ...

SUDIJA MEJ: Ako svedok nešto negira, onda vi to ne možete da iznesete kao da se radi o činjenici. O tome se radi. Idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste, gospodine B-1070, učestvovali u ubijanju 21 Srbina u selu Sikirić u opštini Bratunac?

SUDIJA MEJ: Ne, on je porekao da je ubio i jednog Srbina. Prema tome, nema smisla da mu ponovo iznosite istu tvrdnju. Drugo, on je takođe porekao da je učestvovao u bilo kakvim zločinima u Sikiriću. Prema tome, ni to nema smisla da se ponovo navodi.

SVEDOK B-1070: Časni suče, ja sam 16. maja zamjenjen u Visokom. Sredinom avgusta došao sam na tuzlanski kanton i još sam se oporavljao od povreda koje sam zadobio po logorima. Nakon 16. maja više se nisam vraćao u Republiku Srpsku do okončanja rata. Znači uopšte nisam bio prisutan na

tim područjima u vreme kada optuženi tvrdi da su se desili ti zločini. Prema tome, molio bih da me ne povezuju sa nečim sa čim nemam nikakve veze.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ajmo da onda idemo sa nečim sa čim imate neke veze. Vi kažete da ste izjavu vlastima u Bosni dali u julu 1992.godine. Je li tako?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tada su vam ti događaji bili sveži u pamćenju, a od tada je prošlo mnogo vremena i teško je da se setite svih imena.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja sebi mogu da dozvolim u ovom trenutku da zaboravim neko ime, mogu da dozvolim da pogrešim u nekom datumu, ali događaji su toliko, toliko duboko urezani i toliko su istiniti da se oni ne mogu zaboraviti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi se ipak sećate pre izbijanja ovih sukoba, svakodnevnog život u opštini bio normalan, da su se ljudi slagali bez obzira da li su bili Srbi ili Muslimani, o tome govorite na drugoj strani vaše izjave, sem ako i to nije nečija druga izjava, jel' to vaša izjava?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da. Slagali smo se i nije bilo nikakvih problema među nama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A u istom pasusu koji sam vam maločas citirao, tvrdite da je tako bilo sve do početka rata u Hrvatskoj 1991. godine, kada ste, kako kažete primetili, promenu među svojim prijateljima, Srbima, jer su iznosili, kako vi kažete, oštrije stavove o srpskom nacionalizmu.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da, jer veliki broj Srba iz Bratunca je posjećivao vaše mitinge koje ste održavali po Srbiji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi molim vas, da li se sećate 1. septembra 1990. godine, kad je održan osnivački sabor Stranke demokratske akcije, da li se sećate toga?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ne sećate se čak ni osnivačkog sabora Stranke demokratske akcije koji je održan u ovako jednoj prilično vrućoj atmosferi, militantnoj atmosferi, toga se ne sećate.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Mene politika apsolutno nije interesovala. Ja sam bio zadovoljan da radim i da mogu da živim solidno, a pošto nisam imao nekih planova da uspijem u politici, onda me to i nije interesovalo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa vidim da vas interesuju neki mitinzi u Srbiji, ali vas ne interesuju u vašem gradu. Ne čini mi se to logičnim, gospodine B-1071.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Pa vi ste mi postavili pitanje kada se osjetila promjena raspoloženja kod Srba prema Muslimanima i drugim narodima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I kažete da je to bilo u vezi sa ratom u Hrvatskoj. Kakve su veze imali Muslimani sa ratom u Hrvatskoj?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Po meni nisu imali nikakve, međutim veliki broj vojnika Jugoslovenske narodne armije, redovnih vojnika JNA bio je na ratištima u Hrvatskoj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Među njima i Muslimani.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Među njima i Muslimani.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, možda je došlo do toga da bi bilo od pomoći da se svedoku da njegova izjava, pogotovu ako optuženi i dalje bude iznosio tvrdnje koje proizilaze iz izjave. Takođe bi bilo od pomoći kad bi optuženi rekao koji broj paragrafa iz izjave navodi kad nešto citira iz izjave, jer brojevi strana nisu isti u engleskoj i BHS-u verziji. Upravo smo zato i numerisali paragrafe kako bi se u obe verzije svaki paragraf mogao brzo da pronađe.

SUDIJA MEJ: Molim da se svedoku da izjava.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine B-1071, da li se sećate u Bratuncu preko 1.000 Muslimana koji su demonstrirali ulicama, a pošto kažete da se ne sećate osnivačke skupštine SDA, da li se sećate dakle tih demonstracija, prilično militantnih demonstracija i pretnji Srbima i povika da je Bosna muslimanska, a Srbija srpska, da Srbi idu u Srbiju, je li se sećate tih događaja u opštini Bratunac?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja se zaista takvih događaja ne sjećam. Morali bi me podsjetiti o kojim se događajima radi?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa eto, o demonstracijama u Bratuncu 1990. godine, pa eto o tim događajima. Vi kažete da su Srbi nešto prema Muslimanima počeli da se osećaju neprijateljski, a ja imam ovde podatke koji govore upravo suprotno.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da, vi ste imali podatke da sam ja ratni zločinac, a ja se uopšte ne sjećam da su demonstracije uopšte bile 1990. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, nesećate se nikakvih demonstracija u Bratuncu i da skinemo to sa dnevnog reda.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Morali bi me podsjetiti o čemu se radi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čekajte, da li se sećate muslimanskih demonstracija u Bratuncu?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Kojih demonstracija?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bilo kojih?

prevodioci: Molimo govornike da prave pauze između pitanja i odgovora.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Sjećam se dva protesta Muslimana, prvi je bio kada je vojska došla da izuzme kartone, odnosno vojnu evidenciju i drugi je protest bio nakon ubistva i ranjavanja, ubistva dvojice Muslimana i ranjavanja jednog Muslimana, ali ja mislim da je to bilo negdje 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, doći ćemo na to. A da li možete da mi odgovorite da li je tačno da već sredinom 1991. godine dakle, 1991. godine, ne govorim o 1992. godine rukovodstvo Stranke demokratske akcije organizuje ilegalnu nabavku oružja i formiranje vojnih jedinica, je li to tačno, da ili ne?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: To morate da pitate ove iz stranke SDA pošto ja nisam pripadnik stranke SDA. Meni niko nije ponudio niti oružje niti municiju, niti me je neko obavještavao o tome da se takve aktivnosti provode na terenu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro je li vam poznat događaj da je polovinom 1991. godine Rizo Muhić formirao svoju jedinicu od 50 ljudi, upravu u Bratuncu?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ništa ne znate o tome?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate uopšte o događajima zbog kojih su Srbi kao manjinski narod u Bratuncu počeli sve više da strahuju za svoju bezbednost i već početkom 1991. godine počeli da sklanjaju decu kod rođaka van Bratunca? Da li se sećate uopšte tih pojava ili bilo čega šta se dešavalo zbog čega su se osećali nebezbedno ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Hajde da to podelimo u dva dela. Iznešena je tvrdnja da su Srbi bili manjina u Bratuncu. Možete li da nam to potvrdite?

SVEDOK B-1070: Ja sam tek na popisu stanovništva saznao da su Srbi manjina u Bratuncu, inače u svemu su bili ravnopravni sa ostalima. Znači, uopšte se nije primjećivalo da su bili manjina u Bratuncu.

SUDIJA MEJ: Da li je 1991. godine bilo nekakvih znakova da se Srbi boje, da su ugroženi?

SVEDOK B-1070: Ja sam živo u gradu Bratuncu gdje je stanovništvo 50 - 50 posto i otvoreno i sasvim odgovorno tvrdim da se iz grada Bratunca ni jedan Srbin pod pritiskom il' nečim nije iselio niti je skolonio svoju djecu sve do aprila 1992. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači ovo nije tačno da su sklanjali decu iz Bratunca zbog ovih pretnji i demonstracija i pritisaka ...

SUDIJA MEJ: Da, upravo vam je to rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li se sećate da su upravo ovi ekstremisti SDA u to vreme koristili svaku sportsku ili kulturnu priredbu ili bilo kakvo veće okupljanje upravo da promovišu neke islamske i ustaške simbole i ikonografiju i da prete Srbima u Bratuncu. Sećate li se uopšte atmosfere koja se stvarala i ko ju je uopšte stvarao?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da, ja sam bio u fudbalskom klubu, u pravu fudbalskog kluba Bratunac gdje je ravnopravno radilo rukovodstvo

sastavljeno i od Srba i Muslimana. U tom klubu 60 posto fudbalera su bili Srbi a možda 40 posto Muslimani, a klub je uspješno opstao sve do početka 1992. godine i sasvim odgovorno tvrdim da na utakmicama fudbalskog kluba Bratunac, "Bratstvo" iz Bratunca, nije unešena ni jedna jedina nacionalna zastava, nije uzviknuta ni jedna jedina nacionalna parola. A što se tiče lokalnih seoskih klubova, gdje du ta sela 100 posto pripadala jednom ili drugom narodu, ja zaista ne znam šta je se radilo, jer apsolutno me nisu ni interesovala ta sela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, sećate li se bar slučaja osnovne škole u Kravici gde su decenijama bila školovana deca okolnih sela, bez obzira da li su Srbi ili Muslimani?. Vi se sigurno sećate da su Muslimani, da se ne bi mešali sa srpskom decom, organizovali etnički čistu osnovnu školu u Konjevića Polju, koja se zove "Babo Hamza", gde se onda uvodi i verska obuka i isključivo služi Muslimanima. Da li se sećate toga?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Konjević Polje se nalazi 20 kilometara od Bratunca. Za to mjesto me apsolutno ništa ne vezuje i ne znam zaista zašto mi postavljate pitanja o takvim stvarima, jer rekao sam vam da nisam pripadao ni jednoj političkoj stranci. Nije me interesovala politika, imao sam 70 posto Srba za prijatelje i prema tome i ako je se nešto dešavalo, vjerujte da mi ovi ne bi povjeroili, jer ljudi sa kojima sam se družio su uglavnom bili Srbi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li vi govorite da su ti Srbi što su vam bili prijatelji izvršili neke zločine nad Muslimanima?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ne, prijatelji ostaju prijatelji i oni su moji prijatelji i danas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ako ne želite da mi to kažete na otvorenoj sednici, kažite mi na zatvorenoj, da li vi i danas živite u Bratuncu?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ne, meni moja imovina nije još vraćena u Bratuncu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li se sećate ikakvih događaja iz 1991. godine u Bratuncu da se lupaju prozori, izlozi, objijaju kiosci i zastrašuju Srbi da napuste Bratunac?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da se lupaju prozori u privatnom vlasništvu to nisam čuo, da se obijaju kiosci i prodavnice to sam čuo. Jer prodavnice su se obijale i prije tih događaja, jer kako ja znam i danas se obijaju. A zna se zašto se prodavnice obijaju i kiosci.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to vam je duhovito, a najčešće je i istina, ali ja govorim o nasilju u kontekstu zastrašivanja, toga se ne sećate, pretpostavljam.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Grad u kome sam ja živio bio je pola-pola. Bilo je jedna kuća ova, jedna kuća ona, i sasvim odgovorno tvrdim da do aprila 1992. godine u tom dijelu nije bilo bilo kakvih incidenata na vjerskoj osnovi, na nacionalnoj osnovi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zato i jeste suludo što ste se pobili tamo, u takvoj sredini pola-pola.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Veoma interesantno. Veoma interesantno pitanjem, jer ja se ne sjećam da smo se mi pobili, već da smo mi bili ubijani. Ja se ne sjećam nigdje da se pominje neka cifra prilikom etničkog čišćenja od hiljade ubijenih Srba, već samo cifre o hiljade ubijenih Muslimana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jer vi hoćete da tvrdite da u opštini Bratunac nije izvršen jedan stravičan, ne jedan, nego mnogo stravičnih pokolja Srba i mnogo srpskih sela uništeno i srušteno sa zemljom, mnogo stanovništva pobijeno ono koje nije moglo da izbegne. Da li išta o tome znate?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Navedite mi bilo koji primjer do 10. maja da su Muslimani izvršili jedan jedini zločin u Bratuncu nad srpskim stanovništvom, a nakon 10. maja ja sam protjeran iz svojeg grada, iz svoje kuće, došao sam na tuđe ovamo i šta se dešavalo tamo ja zaista ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, molim vas ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Pomozite nam kod sledećeg, gospodine Miloševiću, kada se tvrdi da je došlo do ubijanja Srba?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Odgovaraću vam na pitanja onda kada ja budem imao da svedočim, a vi meni ne možete da postavljate pitanja.

SUDIJA MEJ: Ne, ali bi nam to pomoglo. To bi nam pomoglo u pokušaju da shvatimo, ako bismo znali za koji period tvrdite da je došlo do tih ubistava inače ćemo pretpostaviti da je do njih došlo posle zauzimanja Bratunca u aprilu. Izgleda da se tako desilo, a ako vi tvrdite drugačije onda treba da kažete svedoku da bi on imao mogućnosti da odgovori na to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja ću postavljati pitanja svedoku, gospodine Mej, onako kako ja smatram da treba da ih postavljam.

SUDIJA MEJ: U redu, ali samo trenutak, možete da sačekate, ja ću da postavim pitanje svedoku. Pomozite nam kod sledećeg. Rekli ste da su odnosi u Bratuncu bili dobri. Možda bi nam pomoglo da to bolje shvatimo, većina vaših prijatelja su bili Srbi, fudbalski klub je i dalje igrao, a onda su se u aprilu desile te užasne stvari koje optuženi do sada nije osporavao. 300, odnosno 600 ljudi je ubijeno u fiskulturnoj dvorani. Da li je vaš utisak bio da su lokalni Srbi odgovorni za to šta se desilo ili su to bili ljudi koji su došli, iz Srbije i iz drugih delova? Vi ste tamo bili u to vreme, šta mislite ko je to radio ili to možda ne možete da kažete?

SVEDOK B-1070: Što se tiče ubistava, ubistva su izvršavali ljudi koji su dolazili sa strane, što se tiče naredbi, naredbe je izdavalo najuže rukovodstvo SDS-a, a što se tiče davanja spiskova, jer niko nije ubijen slučajno, niko nije ni zaustavljen na ulici kao prolaznik ili ubijen, već svi su hapšeni i svi su izvođeni po spiskovima i ubijani su po spiskovima. Pretpostavljam da su spiskove davali lokalni Srbi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite mi, da bar to raščistimo, to pitanje gospodine B-1070, zapisao sam da ste rekli u ovom vašem skraćenom svedočenju u ovih nekoliko reči koje ste govorili usmeno: "Od ulaska 17. aprila bile su dve paravojne formacije", tako ste rekli. Dve paravojne formacije, sad moje pitanje glasi, da li ste vi uopšte videli u tim događajima bilo kakvo prisustvo JNA ili nekakve policije iz Srbije?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da. Prilikom etničkog čišćenja sela snage koje su pratile Teritorijalnu odbranu bili su transporter i tenkovi JNA, a što se tiče policije, beogradskog MUP-a, oni su me priveli, oni su se meni predstavili time i ljudi koji su me čuvali dok nije došao taj inspektor da me ispituje tvrdili su da su to inspektori policije beogradskog MUP-a. Ti ljudi su

me tri puta još vodili iz dvorane kući tražeći da otkopam, da im pokažem gde je navodno zakopat neki novac, neko zlato i ostalo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine B-1070, a da li je vama jasno da ljudi iz beogradske policije ne bi išli to da rade ni u Loznicu u Srbiji, nego bi bila nekakva policija u Loznici ili u Šabac ili bilo gde? Pa da li zaista verujete da su ljudi iz beogradske policije došli u Bratunac da otkopavaju vaše zlato?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Na žalost, vrijeme je tako da čovjek mora početi da vjeruje u sve.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Što se toga tiče, mislim u načelu, nesumnjivo je tačno, ali koliko je molim vas, bilo tih koji su vam se predstavili da su iz beogradske policije?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Njih trojica su mi se predstavili da su iz beogradske policije. Prvi koji me je ispitivao taj dan zvao se Bane, nosio je nadimak Bane. I još dvojica su mi se predstavila, oni koji su me vodili kući da tražim novac, a njih 11 je došlo da me uhapsi sa tri auta prvi put.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ta trojica su vam se predstavili da su iz beogradske policije?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je li su vam pokazali svoje legitimacije što su dužni po službenoj dužnosti kada nekome vrše nekakve službene radnje, da pokažu svoju legitimacije, da se legitimišu, da vam se predstave?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, radi se o vremenu kad se niko nikome nije predstavljao, radi se o vremenu kada su ljudi maltretirani i ubijani bez ikakvog suđenja, bez ikakvog dokaza.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine B-1070, sigurno da se radi o najgorem mogućem vremenu, građanskom ratu gde svako svakoga ubija, ali ja vas pitam sad molim vas, izdvojite to na stranu, na osnovu čega ste vi zaključili da su ta tri čoveka koja su došla da vam traže da otkopate nekakav novac iz beogradske policije, osim što su vam to možda tako rekli ili se predstavili da su iz beogradske policije?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja ne znam da li su oni iz beogradske policije, međutim rođen sam na obali Drine koja se nalazi tri kilometra od granice sa Srbijom i veoma dobro znam i sasvim odgovorno tvrdim da su ti ljudi bili iz Srbije, jer bosanski Srbi koliko god pokušavali da budu Srbi, da govore tečnim srpskim jezikom, to ne uspijevaju. A da li su oni pripadnici beogradske policije ili nisu pripadnici beogradske policije, ja ne znam. Uglavnom, tako su mi se predstavili, tako mi je rečeno od stražara koji me je čuvao, a zašto su tako rekli to, treba njih pitati.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, sobzirom da čovek koji se interesuje za događaje, jeste li čitali knjigu ovog Besima Ibiševića, predsednika Skupštine opštine Srebrenica o događajima u tom kraju? Jeste čitali njegovu knjigu?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Meni je zaista žao što vam moram reći da nisam pročitao ni jednu knjigu koja je vezana za to područje. Jer knjige su pisali ljudi koji su pobjegli prije izbijanja sukoba, a ostavili narod na cjedilu. Ja spadam u one obične ljude koji su krvavo platili izdaju i svoga rukovodstva koje je otišlo 16. ili 15. aprila iz Bratunca, a te knjige me apsolutno ne interesuju, vjerujte mi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To vam verujem, to vam verujem, ja vam zato, samo sam postavio pitanje da li ste čitali tu knjigu da bih mogao da vam postavim neka pitanja na koja se to odnosi, pošto niste, ja vam ta pitanja neću postavljati, a verujem vam da knjigu niste čitali. Recite mi, molim vas, to da su pobjegli tri dana ranije, to vaše rukovodstvo, to mogu da verujem, to vam takođe verujem, vi pominjete u izjavi da je od vojnih objekata bio samo magacin u gradu Bratuncu. Maločas ste rekli da je na prostoru na kojem su se ovi događaji odigrali da ste vi videli neke jedinice JNA. Molim vas, odgovorite mi precizno na pitanje, da li ste vi videli da bilo koji pripadnik JNA je ubio i jednog jedinog Muslimana, odnosno bilo koje ljudsko biće o kome svedočite i govorite u svojoj izjavi?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Jedinice JNA su učestvovalе odnosno pomagale u čišćenju muslimanskih sela. Ja odgovorno tvrdim da nisam vidio ni jednog pripadnika JNA da je ubio nekoga od pripadnika muslimanskog naroda, jer nisam živio u tim selima koja su očišćena, spaljena, gdje su ljudi ubijani. Ja mogu samo da kažem da u mome selu u mojoj četvrti grada odakle sam ja protjeran nije ubijen niko do dolaska na stadion

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a da li znate da je JNA, upravo u to vreme jedinu ulogu imala da smiri situaciju, da onemogući međunacionalne sukobe u zoni u kojoj je ...

SUDIJA MEJ: Ne, ne, gospodine Miloševiću, svedok može da svedoči samo o onome šta je vidio i čuo. Opšta pitanja kao to nam ne pomažu, jer on ne može na njih da odgovori. On je rekao da je JNA bila tamo i o tome možete da ga pitate kao što ste pitali o pojedincima. On je video tenkove, video je oklopna vozila koja su učestvovala u etničkom čišćenju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: On je rekao... Gospodine Mej on je rekao da nije video ni jednog vojnika JNA da je ubio i jednog Muslimana i to je rekao što vi... Naravno, taj deo nećete da čujete, pa vas ja pitam, da li je možda... Da li možda u posedu neke informacije koja bi nam pomogla da utvrdimo da je JNA nastojala da zaustavi sukobe i smiri međusobne sukobe koji su bili tu ili nije? Možda u posedu ...

SUDIJA MEJ: Sačekajte trenutak, ovo je konkretno pitanje i na njega on može da odgovori. Da li je vama tako izgledalo ili da li ste dobili bilo kakvu informaciju da JNA samo pokušava da zaustavi sukobe?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Gospodine časni suče, u periodu od 10. do 13. maja, odnosno do 13. maja uveče, kada su izvršeni najveći masakri, kada je pobijeno stotine ljudi u osnovnoj školi "Vuk Karadžić", JNA je bila prisutna u Bratuncu, zašto nas nije zaštitila, zašto nije protjerala te paravojne formacije i zaštitila ljude u fiskulturnoj dvorani koji se ubijaju.

SUDIJA MEJ: Rekli ste da su bili prisutni. Možete li da nam to pojasnite. Gde se nalazila JNA kad ste vi bili u zatvoru?

SVEDOK B-1070: Nalazili su se u Bratuncu. Njihovi transporter i dalje su bili parkirani ispred hotela "Fontana", jer znam da je jedan transporter bio u kvaru, da su odveli čak dvojicu automehaničara koji će pokušati popraviti taj transporter i oni se međutim nikada više nisu vratili. A prilikom prilikom praćenja na Pale u pratnji je bio, mislim u našoj pratnji su bila dva transportera.

SUDIJA ROBINSON: Samo trenutak, gospodine Miloševiću, ja želim da postavim pitanje svedoku. Koliko je tamo bilo vojnika JNA, o kojim je brojevima reč?

SVEDOK B-1070: Ja broj ne bi tačno mogao reći, pretpostavljam da se radilo o jednoj il' dvije čete vojske, jer znam znam da je bilo desetak tenkova i transporterata i da je bilo nešto pješadije koja je bila smještena tu.

SUDIJA ROBINSON: Hvala vam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kada je to bilo?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: JNA je ušla u Bratunac, ja mislim negdje oko 20. aprila, 21. aprila je ušla u Bratunac, nakon preuzimanja Bratunca od paravojnih srpskih formacija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li JNA tu bila u prolazu od nekud i išla u nekom pravcu ili je došla da obavi neki zadatak u Bratuncu?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja zaista ne znam, to morate da ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je kada se pojavila ta jedinica za koju vi tvrdite, a lako ćemo ustanoviti o čemu se tu radilo, da li je tada neko ubijen?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ta je jedinica nakon ulaska JNA otišla, ali se nakon dva dana ponovo vratila i tada je počelo ubijanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko se ponovo vratio?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ta jedinica, ta paravojna jedinica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi govorite o paravojnoj jedinici? Dajte, molim vas da raščistimo, JNA je došla u Bratunac, a paravojna jedinica je otišla iz Bratunca, je li tako? A onda je JNA otišla iz Bratunca, a JNA se vratila u Bratunac.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ne, JNA je ostala u Bratuncu, a paravojna jedinica se ponovo vratila u Bratunac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta je ostalo od JNA u Bratuncu osim pokvarenog transporterata?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ne, pokvareni oklopni transporter, gospodine Miloševiću, ostali su transporteri koji su čitavo vrijeme učestvovali u čišćenju sela oko Bratunca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dajte vi meni recite jesu li ti transporteri što su vas pratili na Pale, vas pratili kog datuma? Kog datume je bilo to kad su vas ta dva transportera pratila na Pale?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Mislim da je bilo 14. maja, 13. ili 14. maja uveče.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pa jesu li ti transporteri pripadali Republici Srpskoj ili JNA što su vas pratili na Pale?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Za mene su pripadali JNA, nosili su zvijezdu petokraku, bili su u sivomaslinastim uniformama i ja smatram da su pripadali JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li su ti ljudi koji su trebali da budu transportovani na Pale trebalo da budu zaštićeni?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Od koga?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bilo koga. Je li... Koliko je vas bilo, vi kažete bilo vas je nekoliko stotina, je li tako?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: 400.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 400. I cilj vašeg transporta je bio da budete razmenjeni, je li tako?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Pretpostavljam da je tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A pretpostavljam da ste trebali da budete razmenjeni živi?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, valjda vas je onda neko hteo da zaštititi, ako vas je transporovao da vas razmeni.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ma gdje su bili ti transporteri, gdje su bile te jedinice od 10. do 13. maja?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To ne znam ja, to ne možete mene da pitate.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Zašto nas nisu zaštitile onda kada su trebale da nas zaštite, zašto nisu protjerali te, da ih nazovem kriminalcima koji su ubijali te nedužne ljude u sali, gdje su oni bili tada, a bili su stacionirani iza hotela "Fontana"?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine B-1070, ti koji su ubijali nedužne ljude u sali su svakako bili kriminalci i o tome nemam zašto da polemishem, govorim samo o tome je li to činila JNA, vi ste rekli da niste videli da je i jedan vojnik JNA bilo koga ubio?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja nisam bio na terenu prilikom etničkog čišćenja tih sela i zato ne mogu ni tvrditi nešto što nisam ni vidio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zato ne možete ni tvrditi da je JNA učestvovala u nekakvom etničkom čišćenju, pretpostavljam, je li tako ili nije?

SUDIJA MEJ: Sve su ovo pitanja koja podležu argumentima i komentarima. Molim vas, idite dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete da je od vojnih objekata bio samo jedan magacin u Bratuncu. To imate na trećoj strani, u pasusu jedan.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da, magacin lakog naoružanja smješten u stari magacinima duvanske stanice Bratunac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi to znate za razliku od mene, ali ja čitam vašu izjavu pa vas zato to pitam. Da li je tačno da je još 1991. godine, nadam se da vam je bar to poznato, naoružanje Teritorijalne odbrane koju su posedovala sva preduzeća i fabrike, bilo pokradeno i preneto u muslimanska sela u okolini Bratunca?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ne, to nije tačno. Naoružanje iz magacina TO u Bratuncu izuzela je vojska.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Uzela je vojska?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovaj vaš predsjednik opštine u svojoj knjizi pominje da su čak ukrali i top.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Koji moj predsjednik opštine?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovaj Besim Ibišević.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: A da taj gospodin nije bio predsjednik opštine Srebrenica?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, da.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: A možda se ti magacini i to naoružanje odnose na opštinu Srebrenica, a ne na opštinu Bratunac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vam postavljam pitanje u vezi opštine Bratunac, a ne u vezi opštine Srebrenica.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Znači ni taj Besim Ibišević vjerovatno nije ništa pisao o opštini Bratunac već je vjerovatno pisao o magacinima u opštini Srebrenica, a što se tiče magacina opštine Bratunac vojska je izuzela naoružanje. To veoma lako možete provjeriti. Nije nikakav problem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete da je srpski nacionalizam bio prisutan na neki način, čitam vašu izjavu na trećoj strani, pasus 3 pa kažete: "Pre kraja 1991. godine nije bio uperen protiv Muslimana", to znači pre kraja 1991. godine nije bilo nikakvog lošeg odnosa ni Muslimana prema Srbima ni Srba prema Muslimanima, je li tako bilo?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, šta je prouzrokovalo onda, tu je bilo, koliko se sećam održani su izbori, napravljena podela vlasti između tih glavnih stranaka, a glavne su bile SDA i SDS, je li tako? Bar u tom kraju HDZ-e nije bio tu bogzna kako prisutan, tu Hrvata nema, dakle da li je do pogoršanja svih tih odnosa, međusobnih sumnji, rasplamsavanja sukoba došlo u vezi sa političkim događajima i odlukama o izdvajanju BiH-a iz Jugoslavije. Je li tako počeo taj građanski rat u Bosni?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja vam na to pitanje zaista ne bi znao odgovoriti jer nisam političar i nisam se bavio politikom. Uglavnom, primjetio sam da se odnos Srba prema Muslimanima počeo mijenjati tek 1992. godine, izuzev toga jednog ubistva koje se desilo, u stvari dva ubistva,

koja se se desila između Konjević Polja i Kravice, drugih problema u ovoj opštini nije bilo. Ili ja nisam primjetio, jer živio sam u takvoj sredini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li vama bila bliska neka ideja o tome da Bosna treba da se otcepi od Jugoslavije ili vam je bilo normalno da je Bosna ...

SUDIJA MEJ: On nije političar. Vi postavljate svim svedocima ova pitanja, većina od njih ne znaju ništa o tome, vi možete da nam izvedete svoje dokaze kad za to dođe vreme i tada možete da govorite o politici. A sad ćemo da napraviti pauzu, jer je 10.30. Svedoče B-1070, molim vas, vratite se ovde za 20 minuta. Tokom tog vremena ili bilo koje druge pauze tokom vašeg svedočenja nemojte ni sa kim da razgovarate o vašem svedočenju dok se ono ne završi, a to uključuje i predstavnike Tužilaštva. A sada ćemo da napravimo pauzu.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Razmotrili smo vreme koje treba da vam stoji na raspolaganju za ovog svedoka. Uzeli smo u obzir da je to svedok koji svedoči uživo prema tome ovde ne ulaze u igru pola sata koliko je trebalo Tužilaštvu da završi svoje glavno ispitivanje. Takođe konsantovali smo da je procena za ukupno trajanje ovog svedoka bila otprilike tri sata i smatramo da je to dobra procena i toliko bi verovatno to sve skupa trajalo da je ovaj svedok kompletno svedočio uživo, verovatno bi svedočio sat i po u glavnom ispitivanju. Stoga vama pripada sat i po za unakrsno ispitivanje. Koliko sam ja to do sada izračunao, to znači da vi od ovog trenutka imate još 40 minuta, ukoliko želite da ih iskoristite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Mej. Dakle, konstatovali smo da do kraja 1991. godine, prema vašoj izjavi, nije bilo nikakvog neprijateljskog odnosa Srba prema Muslimanima, da su stvari naglo počele da se pogoršavaju u prvoj, rekao bih, trećini 1992. godine, je li tako?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da. Ja sam tako tvrdio, jer zaista u tom dijelu grada u kojem ja živim, do tada nije bilo nikakvih neprijateljstava između jednog i drugog ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro. Dobro, sobzirom da se vi kažete da se nikad niste bavili politikom, da niste pratili političke događaje, dakle vi ste samo osetili da su se stvari pogoršale u to vreme?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Skrećem vam pažnju, gospodo, da je upravo to vreme ono vreme kad je propao Kutiljerov plan (Cutileiro Plan) i kada je proglašena nezavisnost Bosne i Hercegovine na bazi onog nelegalnog referenduma i tako dalje. Tako da ovaj svedok koji se nije bavio politikom sasvim dobro može da posluži da se vide pravi razlozi. A dobro, recite mi, gospodine B-1070, pre ovih događaja 17. aprila, da li vam je poznato da je u selu Hranča dakle, u neposrednoj blizini postavljena zaseda na kolonu pitomaca koji su se povlačili iz Rajlovca i prolazili tim putem? Da je onda iz te zasede na njih otvorena vatra i da je jedan veliki broj vozača i pitomaca tada bio meta te zasede, sa vrlo teškim posledicama. Da li se sećate toga? To je događaj koji pretpostavljam nije mogao da promakne vašoj pažnji bez obzira što se niste bavili tim stvarima.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja mislim da ste vi pogrešno informisani i da se to uopšte nije dogodilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, uopšte se nije dogodilo. Vrlo dobro. A ja ovde imam podatak da je upravo posle tog događaja došla jedna oklopno motorizovana četa JNA iz Šehovića koja je bila stacionirana u Šehovićima, pa došla da... Imala zadatak da razoruža i Srbe i Muslimane, da je tražila organizatore zasede i zahtevala da se preda naoružanje. Da li se toga sećate?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ne, jer to se nije dogodilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: To se nije dogodilo i ne sjećam se toga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, pošto vi svedočite o tome da je pobijeno nekoliko stotina ljudi u događajima tih dana, znači samo vas 400 je upućeno na razmenu, pa ostali su pobijeni kako vi tvrdite, je li tako?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko je ljudi pobijeno?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Moja procjena, ali to je moja procjena i ničija više, znači moja procjena je da je u događajima od 10. do 14, 15. maja samo u sali i kod sale ubijeno oko 600 do 700 ljudi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pošto ja o tome nemam nikakav podatak, da li vi znate gde je taj silni broj ljudi sahranjen?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: To bi morali da pitate vlasti u Bratuncu, srpske vlasti u Bratuncu. I ja bi zaista volio da se ti silni ljudi nađu i da se dostojno bar ukopaju, jer među tim silnim ljudima ima na desetine mojih rođaka, na stotine mojih prijatelja i poznanika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I vi tvrdite da su ti ljudi tada pobijeni, ali ne znate gde su sahranjeni i ne zna se gde su sahranjeni?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pošto po mojim podacima se to nije dogodilo, već ste svi transportovani za Sarajevo i razmenjeni. Po vašoj proceni po kom kriterijumu je vas 400 odvojeno da bude razmenjeno, a ostali, kako vi kažete, pobijeni?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Nas 400 nije ni po jednom kriterijumu odvojeno da bude razmjenjeno. Po mojoj procjeni, u toku ubijanja došla je naredba odozgo da prekinu ubijanje i da se ljudi ostave jer moraju biti razmjenjeni. A inače da nije toga bilo, završili bi kao i ljudi iz Zvornika, iz Višegrada i ostalih mjesta, gdje nije ostao ni jedan živi svjedok.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi, molim vas, jeste li vi lično videli to ubijanje?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, meni je sad veoma teško da se sjetim tih trenutaka, međutim, na žalost vidio sam na stotine ljudi koji su ubijeni, na desetine njih koji su ubijeni u sali osnovne škole, vidio sam oči koje iskaču od dobijenih metaka u potiljak, vidio sam mozgove koji su se rasuli po sali, a tjerali su nas da brišemo svojim košuljama i majicama i da ih ponovo nosimo. Vidio sam mase leševa koji su ležali ispred sale koji su streljani prvo veće koji su bili iz Srebrenice. Zaista to je nešto, nešto ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To ste videli svojim očima?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: To sam vidio svojim očima i ne samo ja već 400 svjedoka živih koji će isto ovo da potvdi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, i pošto ste to videli svojim očima, a ko je to uradio?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Uradili su jedna određena grupa od pet ljudi koji su izvršili sva ubistva koja sam ja video u sali osnovne škole "Vuk Karadžić".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je bila ta grupa?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Uglavnom su se oslovljavali sa nadimcima, jedan od njih se zvao Bane, jedan se zvao Makedonac, jedan se zvao Dragan i ne znam ostala dvojica kako su se zvali po nadimcima tim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, tih pet ljudi je pobilo sve te ljude?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Tih pet ljudi je pobilo te ljude u Sali, a ko je ubijao napolju, ja zaista ne znam. Ali ovih pet ljudi je pobilo sve one ljude koje sam ja vidio u sali koji su pobijeni. Oni su izvršili mučenja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi koga ste videli od tog lokalnog rukovodstva tada u tim danima dok ste bili zatočeni i kad su vas odvodili? Jeste li videli, jeste li videli neko rukovodstvo opštinsko, jeste videli neke funkcionere Srbe, Muslimane, bilo koga od njih?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: U salu osnovne škole sa igrališta nas je poslao gospodin Deronjić. On je rekao da nas vodi u salu. Pred salom osnovne škole vidio sam gospodina Deronjića, gospodina Simića i još neke druge lokane Srbe. Od Muslimana nisam vidio nikoga, jer ta aktuelna vlast već je bila u Tuzli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta je bio Deronjić?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja mislim da je on bio predsjednik SDS-a u Bratuncu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači predsednik stranke?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je bio predsednik opštine u to vreme?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja mislim da je, u vrijeme prije 17. aprila predsjednik opštine je bio Musliman, međutim on je kao i ostali otišao.

Ko je u to vrijeme bio predsjednik opštine u Bratuncu, zaista ne znam, jer ta zvanična vlast izabrana ona je već napustila Bratunac. Ostao je samo goloruk narod.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, onda smo jedno međupitanje, vi ste ostali posle toga, pošto ste objašnjavali da niste učestvovali ni u jednom od ovih napada i ubistava koje sam ja naveo, vi ste bili pripadnik Drugog korpusa, je li tako?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Od kada ste bili pripadnik Drugog korpusa?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Od 3. marta 1993. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Od 3. marta 1993. godine?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta je pokrivaio taj Drugi korpus?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Pokrivo je područje tuzlanske regije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je li u to područje Drugog korpusa spada i Srebrenica i Bratunac i sva ta mesta?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Je li vi znate da su sva ta područja bila odsječena i da jedinice Drugog korpusa nisu išle na ta područja. One su držale oko Tuzle i Kladnja i taj dio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kome su pripadale jedinice u Srebrenici?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Zaista ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na trećoj strani, u trećem pasusu vaše izjave kažete da se situacija menjala, da ste opazili na glavnim punktovima na ulazu u vaše naselje nekakve kontrolne punktove, a da li je na tim kontrolnim punktovima bila neka rezervna policija sastavljena i od Srba i od Muslimana?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Samo malo da nađem to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Strana 3, pasus 3.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja na strani 3 nemam toga.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, o kojoj izjavi sada govori optuženi, prvoj ili drugoj? Takođe bilo bi dobro da nam da broj paragrafa, ukoliko koristi rukom upisane brojeve paragrafa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li tačno da je ta rezervna policija bila sastavljena i od Srba i od Muslimana tada?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja ne sjećam se da sam i u jednoj izjavi rekao da su bili punktovi. Jedinog punkta koga se ja sjećam na kome je bio rezervni sastav policije bio je u Kravici. A što se tiče rezervnog sastava policije, u to vrijeme u rezervnom sastavu policije bilo je i Muslimana i Srba.

SUDIJA MEJ: Pronašli smo pasus. U engleskoj verziji to je strana 3, paragraf 11.

SUDIJA KVON: To su izjave ovom Sudu.

TUŽILAC NAJS: Znači to su izjave ovom Sudu, paragraf 11, evo svedok to može da pronađena strani koja ima broj 0313288, to je broj u gornjem desnom uglu, ovaj veći broj, koji se završava sa 88, i mislim da se tu radi o paragrafu u sredini.

SUDIJA MEJ: Mikrofon nije uključen. Jeste li to pronašli, gospodine?

SVEDOK B-1070: Našao sam, gospodine sudija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Svakodnevno ...

SUDIJA MEJ: Dajte svedoku da završi sa ovim šta ima da kaže.

SVEDOK B-1070: Pojava ovih punktova odnosi se na određeni dan. Mislim da je to veče ili kasnije ili to jutro, na putu Konjević Polje - Bratunac postavljena zasjeda gdje su ubijena dva Muslimana, a jedan je ranjen. I to jutro, pošto sam svako jutro išo na poso u tom smjeru, to jutro nisam mogao proći tim djelom puta već sam išao obilaznim putem, jer to jutro na svim ulazima u sva sela na putu od Bratunca do Konjević Polja pojavile su se postavljene barikade.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali vi kažete već u sledećem, pred kraj sledećeg pasusa: "To je bio razlog dolaska ministra policije Avde Hebiba iz Sarajeva, nakon toga se broj kontrolnih punktova povećao, a rasla je i napetost", je li tako? To kažete u drugom delu baš sledećeg pasusa na istoj strani.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da, ostao je stalni punkt u Mjesnoj zajednici Kravica, taj punkt je onda ostao za stalno sa jednim rezervnim sastavom policije, a istina je da je na taj dan na područje opštine Bratunac došo ne samo Avdo Hebib, mislim da je tu bio i gospodin Žepinić, gospodin Ganić.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa sad hoću to da vas pitam, molim vas, to je septembar 1991. godine je li tako?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Pretpostavljam da se radi o tom datumu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li su tada zajedno došli članovi Predsedništva Bosne i Hercegovine Nikola Koljević i Ejup Ganić, je li tako?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da, održali su čak i zajednički govor na stadionu na kome je bilo prisutno ja mislim preko 5.000 i Srba i Muslimana koji su burno pozdravili taj njihov govor i to smirivanje situacije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi, da li su tada u Bratuncu, u Kajićima i Kravici 4. septembra 1991. godine, tada su stigli i Vitomir Žepinić, zamenik ministra unutrašnjih poslova i Avdo Hebib i Enver Šarić, načelnik centra Državne bezbednosti iz Tuzle, neposredno pred dolazak Ganića i Koljevića, dakle ceo događaj je privukao veliku pažnju i očigledno je postojalo nastojanje da se smiri situacija, je li tako?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja vam kažem da se tačnog datuma ne mogu sjetiti, ali znam da su došli ti zvaničnici i da se nastojalo da se situacija smiri.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li su vam bile poznate tada postavljene barikade na prilazu Bratuncu u selima Glogova, Hranča i Pervani?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da, bilo mi je poznato da su tada bile postavljene barikade na ulazu u svako selo na području opštine Bratunac na potezu od Konjević Polja do Bratunca, znači ne samo u muslimanska sela nego i u srpska sela, dio Repovca, Kajići, Kravica i ostalo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ove barikade koje ja pominjem u Glogovi, Hranči, Pervanima i tako dalje, jesu li to bile muslimanske barikade?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Jesu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je u tim mestima, da su presretana kola gradskog i međugradskog prevoza i izbacivani i maltretirani oni koji su bili Srbi?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Taj dan?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mislim na praksu na tim barikadama u ovim selima za koje ste i sami rekli da su ih postavili Muslimani.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Pitam vas je li mislite na taj dan? Jer barikade su bile samo jedan dan. I do dolaska policije iz Tuzle taj dan put je bio zatvoren i odvijao se potez Bratunac - Polom - Zvornik i onda okolo. Znači ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro a je li tačno da je u Pervanima barikadom rukovodio Mehmedalija Selimović, koji je, kako je opšte poznato tada bilo, se hvalio da je bio na obuci u Hrvatskoj?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, ja vam kažem, niko nije mogao proći, ni od prve barikade niko nije mogao proći, znači promet je bio zaustavljen, a na pitanje vam mogu odgovoriti recimo da sam ja zaista prošao sve te barikade i da sam vidio ljude koji su bili na tim barikadama. Barikade su uklonjene negde oko 14.00, 15.00. Ja mislim da je policija uklonila sve te barikade. I zaista ne znam ko je bio na barikadama i ko je rukovodio time.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine B-1070, verujem onda da ne znate ako kažete zaista ne znate, ali je li tačno da su tada ljudi zastrašivani počeli da se odseljavaju, je li to tačno?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja to nisam primjetio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi kažete, evo, na ovoj strani 3, lako vam je da nađete pošto vam je ona već otvorena pred vama, kažete: "Incident" pa ste u blizini opštine opazili dvadesetak vojnika, pucali su u vazduh da zastraše ljude, kažete da su to bili vojni obveznici pod komandom čoveka koji se zvao Redžo.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A Redžo je takođe Musliman, je li tako?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da, bio je oficir Jugoslovenske narodne armije ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Oficir JNA?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I došao je da uzme vojnu evidenciju?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koja je bila u skladu sa odlukom Savezne vlade da vojska preuzme vojnu evidenciju, to vam je bilo poznato.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Zaista, gospodine Miloševiću, ja uopšte ne znam niti su me interesovale te odluke koje koje je donosila i jedna i druga vlada. I ne znam u kojem je skladu bilo, ali znam da je se narod protivio i da nisu dozvolili da se izuzme dokumentacija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro dakle, tu se desio incident, pošto su aktivisti SDA okupili civile i nisu dali da vojska uđe, a tih dvadesetak vojnika, koliko ih je bilo, njima je komandovao oficir koji je takođe bio Musliman?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To nije bio nikakav međunarodni sukob, je li tako?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete da su oni došli da uzmu imena rezervista da bi im mogli poslati pozive za rat. Otkud znate da su imena bila potrebna da bi im se poslali pozivi za rat?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: To je moje lično mišljenje i mišljenje mnogih koji su pričali o tom incidentu, al' ne znači da ja nisam bezgrešan i da ja ne mogu pogriješiti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, niko nije imun od greške, ali maločas smo ustanovili, dvadesetak vojnika koji su došli da uzmu evidenciju

kojima komanduje Musliman dolazi da uzme evidenciju da bi bili upućeni pozivi za rat. O kakvom ratu govorite?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: U ratu u Hrvatskoj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko je ljudi tada bilo organizovano da spreči ovu jedinicu kojom je komandovao taj oficir koji se zove Redžo da preuzme tu vojnu evidenciju?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja zaista ne znam da li je ili nije bilo organizacije il' nije organizacija, stigao sam pri samom kraju jer sam radio negdje do, do tri sata sam radio izvan Bratunca, znači u Bratunac sam stigao negdje oko četiri sata i kad sam stigao, to je već bilo pri kraju, znači bilo, šta ja znam, možda nekoliko stotina, možda do hiljadu ljudi, mislim ne mogu vam tačno reći.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja imam podatak da je tu bilo između dve i četiri hiljade ljudi.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Dobro, ipak je velika razlika...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nesporazum je, dakle, vi ne možete da ga potvrdite?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Šta ne mogu da potvrdim?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da je bilo toliko ljudi. Vi kažete da je bilo nekoliko stotina, je li tako?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Pa velika je razlika između 2.000 i 4.000 ljudi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I niste znali na osnovu čega vojska traži, na osnovu čije odluke traži da uzme vojnu evidenciju?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Zaista, ovaj, niti sam znao, a niti me to interesovalo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Aktivisti SDA su sprečili vojsku, a Srbi su tražili da vojsci omogući da preuzme evidenciju, je li tako?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ali ja nisam bio ni aktivista SDA niti sam bio na ovoj drugoj strani.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li bar tačno da je vojska, da ne bi došlo do sukoba, popustila i otišla ne preuzevši vojnu evidenciju.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Jeste, jer navodno sam čuo da je ipak postignut neki dogovor u vezi te dokumentacije i da je navodno ta dokumentacija bila i sklonjena iz opštine, to je ono što sam nezvanično čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li proizilazi iz toga da je dakle već tada, 30. avgusta 1991. godine rukovodstvo SDA organizovalo tu pobunu i demonstracije da bi sprečila izvršenje zadataka koje je imala vojska da preuzme evidenciju, a Srbi se bunili šta se onemogućava da se sprovedi zakonita odluka koju je trebala vojska da reši?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja u to ne bi ulazio, vjerovatno imaju ljudi koji su mjerodavniji od mene i koji trebaju o tome da svjedoče, ja znam ono što znam, znam da je vojska došla da uzme dokumentaciju, znam da se narod usprotivio i to ostaje tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, da li je tačno da je povodom cele te situacije tada u Bratuncu, da su ustvari predsednici SDA i SDS-a, znači i srpske i muslimanske stranke izdali zajedničku izjavu da bi smirili stanovništvo i da su obećali da će sve da bude u redu?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Pa, te zajedničke izjave kod njih nisu bile rijetkost. Oni su to veoma često izdavali. Izjave o smirenju situacije, o garancijama nekim, tako da vjerovatno su izdali tu izjavu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi na istoj toj strani u šestom pasusu, govorite o decembru 1991. godine, kad se zaustavio konvoj u kome je bilo i vojnih kamiona JNA koji su vukli artiljerijsko oruđe i kažete da ste tada shvatili da se Srbi u Kravici naoružavaju. Je li tako?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: To je se nametalo i samo po sebi. Mislim to svako normalan bi u toj situaciji to isto pomislio što sam i ja pomislio i što sam shvatio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesu li tada po vašem saznanju Muslimani već imali paravojne formacije i već bili naoružani?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: O kakvom naoružanju vi pričate?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pitam vas, pa mi kažite "nisu", eto pa da idemo dalje. Pominjete artiljerijsko oruđe. Jesu li ta artiljerijska oruđa možda podeljena Srbima tad?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Pa ne znam, da li vi mislite da su ta artiljerijska oruđa možda dovezena i data Muslimanima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nisu data nikome, to su bila... To je bila kolona JNA koja je tu prolazila.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja zaista ne znam i ne mogu tvrditi da su u Bratuncu postojale ikakve vojne jedinice ili paravojne muslimanske formacije. Isto takođe, zbog mog prijateljskog odnosa sa Srbima ne vjerujem da bi meni iko ponudio bilo kakvu informaciju o naoružavanju. A da li je bilo naoružavanja, da li nije bilo naoružavanja, zaista ne znam. Uglavnom meni niko nije ponudio puške niti municije niti bilo šta, a da su postojale neke paravojne formacije, to zaista ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znate ništa o tome?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ne znam ništa o tome. Jer kažem vam, živio sam u četvrti grada gdje je jedna kuća bila srpska, jedna muslimanska i taj dio, nije čak održan ni jedan sastanak o nekom naoružanju ili, bilo je nemoguće održati nešto slično.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a ne znate ništa ni o organizovanju i naoružavanju muslimanskih paravojnih formacija po okolnim selima.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ne. Jer znam da, samo znam, recimo, informacije da je prilikom oduzimanja tih oružja po tim selima, jer do 10. maja skoro sva sela su bila razoružana i narod je bio protjeran, znam tu informaciju da da nije bilo nekog automatskog naoružanja koje su Srbi oduzeli od ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ako su sva sela bila razoružana, da li to znači da su pre toga ta sela bila naoružana?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Pa vi tvrdite da su bila naoružana, ja kažem da je, ne mogu tačno reći datum 21. ili 22. ili 23. maja pred mojom kućom na banderi osvanuo je oglas, osvanuo je proglas kojim... Ja mislim da se preziva general Milošević, obavještava narod da se izvrši predaja naoružanja od strane Muslimana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li vam išta poznato o odlasku jednog broja vojnih obveznika, još krajem 1990. godine i sredinom 1991. godine na vojnu i policijsku obuku u Hrvatsku?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ne. Iz Bratunca takvih nije bilo, iz grada Bratunca takvih nije bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I ne znate ništa o tome?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ne znam ništa o tome, jer nisam bio vezan za ta sela, nisam se kretao po tim selima, jednostavno, išao sam sa posla ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali vi ipak na strani 4, u prvom pasusu kažete da su u kriznom štabu koji je formirao SDS bili Miroslav Deronjić, predsjednik SDS-a, Ljubiša Simić iz rukovodstva SDS-a i Dragiša Lončarević - Dragan, koga su zvali Kinez. Dakle, vi ne znate ništa o aktivnostima SDA ali znate ovo o aktivnostima SDS-a, je li tako?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja to nisam reko. Ja sam isto znao ko je predsjednik SDA stranke, ko je predsjednik opštine Bratunac, ko je načelnik, pa to sam znao isto ko što znam i ove podatke. Znam da je predsjednik opštine bio gospodin iz ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čekajte, šta vi niste rekli, ja vam citiram ovo iz vaše izjave, vi kažete: "Članovi opštinskog Kriznog štaba 1992. godine" i onda kažete: Deronjić, Simić, Lončarević i taj Dragan.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ali vi kažete da ja sam negdje izjavio da uopšte ne znam koje su to strukture SDA stranke bile u opštini Bratunac. A ja se ne sjećam da sam tako nešto izjavio. Ja kažem: ovde se pominju strukture SDS-a. A strukture SDA, isto takođe mogu nabrojati ljude koji su bili na vrhu te stranke, recimo ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, možete li da, pošto ste nabrojali nekakav krizni štab SDS-a, možete li da nabrojite krizni štab SDA, ovako isto kako ste nabrojali krizni štab SDS-a?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja ne znam da je postojao krizni štab SDA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, nije ni postojao?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja ne znam da je postojao. Ne tvrdim da nije postojao, al ne znam da je postojao. Znam da je predsjednik stranke zadnjih dvadesetak dana pred rat bio, mislim, Dževad Gušić, da je predsjednik

opštine bio Nijaz Dubičić, da je u MUP-u zamenik načelnika bio Senad Hodžić i to kao što sam i ove nabrojao. A da li su oni imali Krizni štab, da li nisu imali Krizni štab, to zaista ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Niti znate išta o tajnim paravojnim formacijama muslimanskim, niti išta o tim aktivnostima. Tvrdite da je ovaj napad na kolonu pitomaca koja se povlačila iz Railovaca izmišljen 14. aprila, je li tako?

SUDIJA MEJ: On je odgovorio na to pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li išta znate, pošto već govorite o početku 1992. godine, da li išta znate o sastanku predsjedništva SDA Bratunca, Srebrenice, Zvornika, Vlasenice početkom februara 1992. godine? Dakle, mnogo pre izbivanja sukoba, sa temom pripreme za rat, to vam isto piše u ovoj knjizi Besima Ibiševića, koju doduše niste čitali, ali ja vas pitam da li znate za te događaje?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja se ne sjećam da su bili ti sastanci, ili čak, kao i ti sastanci SDS-a u Bratuncu nisu bili od neke važnosti. Ako je bilo tih sastanaka, možda su bili tajni, možda mi, običan narod nije ni upućen bio u to. Jer, kako vidim, vi podatke verovatno dobijate od nekih ljudi koji su prisustvovali tim sastancima, koji su bili daleko, daleko iznad mene.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi, pošto vam je poznato da se sve češće tada vrši nekakva polarizacija, je li vam šta poznato kako je došlo do formiranja posebne srpske milicije i muslimanske milicije u gradu?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ne. Znam samo da se odjednom pojavila... Da, mislite na podjelu MUP-a u Bratuncu?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste, mislim na podjelu MUP-a u Bratuncu, kako je do toga došlo? Je li to bilo na sednici Skupštine opštine tako odlučeno?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ne znam zaista na kojoj sjednici je donešena ta odluka da se... Da dođe do podjele MUP-a, i ne znam na osnovu kojeg dokumenta. Međutim, znam da se odjednom pojavio neki, neka dva MUP-a su se odjednom pojavila u Bratuncu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I šta vi znate iz tog vremena, kako su funkcionisala ta dva MUP-a koja su se odjednom pojavila u Bratuncu? Znači, jedan je bio srpski, jedan muslimanski, je li tako?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja veze nemam kako su funkcionisali, jer vjerovatno nisu ni funkcionisali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li se sećate da je u tim okolnostima već naraslih tenzija... Da li se sećate, čitali ste novine, pratili ipak događaje, pretpostavljam da je Predsedništvo Bosne i Hercegovine bez predstavnika Srba tada donelo odluku o mobilizaciji Teritorijalne odbrane, milicije i civilne zaštite u celoj Bosni i Hercegovini koja je još uvek bila u sastavu Savezne Republike Jugoslavije, odnosno SFRJ?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: O tom dokumentu ne znam ništa, jer to morate pitati ove predstavnike vlasti, mada mene niko nije mobilisao ni u jednu ni u drugu stranu, znači. A ne znam da li su uopšte bile mobilisane jedinice TO Bratunca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kako je inače stvoren taj vaš Drugi korpus u kome ste vi bili, kasnije i Armija BiH, kako se zvala i Zelene beretke i Patriotska liga naroda i tako dalje, kako je sve to stvoreno bez mobilizacije?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Pa vjerovatno su ljudi na ovoj strani bili pametniji od nas. Nisu vjerovali i stvorili su odbranu. Zato oni i nisu platili onoliko cijenu koliku smo mi u životu platili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je Izetbegović, 12. aprila naredio sveopšti i ničim izazvan napad na kasarne Jugoslovenske narodne armije na području Bosne i Hercegovine?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Pa Izetbegović meni nije podnosio račune nikakve, niti se obraćao meni za savjet.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja govorim o javnom događaju i o pozivu na taj napad, je li vi išta znate o tome?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da je 6. maja, znači posle mnogih ovih lokalnih provokacija i zaseda po drumovima, izvršen veliki oružani napad muslimanskih formacija na jedno od kompaktnih srpskih naselja, znači 6. maja?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Koje je to kompaktno srpsko naselje i gdje se to dogodilo?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E to je srpski zaselak muslimanskog sela Blječeva u kome živi po mojim podacima ovde, 532 Muslimana i svega 71 Srbin i tom prilikom su mučki ubijena tri Srbina.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja znam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 6. maja 1992. godine u Blječevu, većinom muslimanskom selu, njihove snage organizovane ubile trojicu Srba, je li tako ili nije?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja znam da se, eto hvala vam što ste me potsjetili da je to 6. maj, ja se nisam mogao sjetiti tog datuma, znam da se desilo ubistvo, ali ubistvo porodice jednog policajca iz Bratunca, samo malo dok nađem ime, Branislav Branimira Jovanović.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro recite mi da li vi znate da je 6. maj Đurđevdan, pravoslavni praznik, slava mnogih Srba?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Znam da je, ovaj, 6. maj pravoslavni praznik i slava i praznik mnogih Srba, međutim, nešto mi nije jasno oko ovoga ubistva.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa tada su na Đurđevdan napali na Srbe u Blječevu ...

SUDIJA MEJ: Dozvolite svedoku da završi.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja ne znam ko je izvršio to ubistvo. Mislim zaista moro bi biti 100 posto siguran da uprem prstom u nekoga, međutim, interesantno mi je da je taj policajac Branimir Jovanović prilikom podjela MUP-a osto u MUP-u Federacije Bosne i Hercegovine i iz sasvim pouzdanih izvora znam da je gospodin Jovanović radio za DB-e Bosne i Hercegovine. I što me najviše, ovaj, čudi i interesuje, tada u Bosni i Hercegovini još nije bio počeo rat na tim područjima, znači, nikada nije izvršena istraga povodom tog ubistva, pa čak ni danas, kada je rat već pet, šest godina stao, niko nije se potrudio da izvrši istragu o tom ubistvu, jer za Branimira Jovanovića, Branislava, odnosno Branu Jovanovića mogu reći da je veoma, veoma izuzetan čovjek i ne vidim nikakav interes da Muslimani ubiju porodicu

čovjeka koji je ostao u službi Državne bezbjednosti Bosne i Hercegovine. Međutim, ne tvrdim ni da nisu, ali isto takođe trebate naglasiti da je nakon toga izvršen masovni napad na selo Blječevo, da je ona granatirana iz svih artiljerijskih oružja koja su bila postavljena na brdima oko Bratunca i slično. Znači, umjesto neke provjere, mjesto neke istrage, samo izvršen je napad na selo Blječevo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Posle ovog mučkog ubistva ova tri Srbina?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja znam za dva Srbina, za tri Srbina ne znam i ne znam ko ih je pobio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ne znate, a da li znate 27. maja u Konjevića Polju da su muslimanski ekstremisti postavili zasedu, koja je presrela kolonu privrednih, teretnih vozila, koja se vraćala iz Zvornika gde su odvezli rudu boksita i da je tada ubijeno pet vozača Srba?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Period 27. maja ste rekli, na žalost nisam bio u stanju da vodim računa ni o svojoj porodici, a kamoli o nekim kolonama, a i navodnim napadima i uništavanjima tih kolona. 27. maja sam bio u Visokom i oporavlja sam se od povreda, ozleda i psihičkih trauma koje sam doživio u logoru u Bratuncu i na Palama. Znači, sve ono što se desilo nakon 10. maja, jer tada sam zatvoren u logor, ja ne mogu apsolutno niti znati niti reći.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ovo ...

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, vreme vam je isteklo, možete da postavite svoje poslednje pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa dobro, gospodine Mej, preskočiću onda mnoga pitanja, imam ovde i spiskove pobijenih Srba po svim ovim selima, nema smisla da tražim od vas nikakvo dodatno vreme, to mi je jasno.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, rekli ste da ste hteli da postavljate pitanja o pobijenim Srbima. Dokle mislite da postavljate takva pitanja, ako mogu da pitam, šta želite time da pokažete?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Iz ovog poslednjeg pitanja? Pa hoću da kažem... Da ga pitam, da li je poznato da su ustvari na celoj toj teritoriji, šire, teritoriji Bratunca, Srebrenice koja pokriva nekih 1000 kvadratnih kilometara, Srbi bili sabijeni svega u 25 do 30 kvadratnih kilometara, da su sva srpska sela, izuzev dva, na području Bratunca bila sva srušena sa zemljom, stanovništvo pobijeno ono koje nije uspelo da izbegne u Bratunac ili preko Drine u Srbiju? Da li to znate?

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, pre nego što odgovorite dajte da to pojasnimo. Kada se to desilo što vi tvrdite da se desilo, kada se desilo da bi svedok mogao da odgovori?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: U 1993. godini, gospodine Mej. A na primer, na pravoslavni Božić januara 1993. godine takođe je jedan od najkrvavijih zločina izvršen na tom području i uglavnom su pravoslavni verski praznici korišćeni da se izvrši masakr nad Srbima koji su živeli na tom području. Ako je praktično postojalo ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Pretpostavljam da je sve to bilo posle 17. aprila 1992. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne mogu da ga pitam ništa o ovome šta se stvarno događalo u Bratuncu, pošto vi kažete da posle toga on nema, nema ništa. A dobro, pošto ste vi o događajima saznavali od raznih ljudi, ali ne od onih koji su učestvovali u tim događajima, vi kažete da su 10. maja vas isterali iz kuće pod pretnjom oružja, je li tako?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: 10. maja su istjerali iz kuće na samo mene, već sve one koji su se nalazili u zaseocima ili četvrti Bratunca su i Selišta i Bratunca ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali samo mi odgovorite, ko vas je isterao iz kuće pod pretnjom oružja, vas i sve te druge iz Bratunca 10. maja 1992. godine?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Istjerale su me paravojne formacije, TO opštine Bratunac, kao i vojska JNA koja je čitavu akciju pratila sa vojnim transporterima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa nećete valjda da kažete da su vas vojnici Jugoslovenske narodne armije isterali iz kuće.

SUDIJA MEJ: To nije rekao. Rekao je da su to bili ljudi koji su mu rekli da su iz beogradskog MUP-a. Sada ste imali dodatnih nekoliko minuta. Izvolite, gospodine Kej (Kay).

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Gospodine svedoče, vi ste dali dve izjave, prvu 29. juna 1992. godine, koju ste dali Ministarstvu unutrašnjih poslova Republike BiH, je li tako?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Da li vam je rečeno da u tu izjavu stavite bilo šta što nije istina, nešto štavi niste sami saznali?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: U toj izjavi tačno sam naveo događaje koje sam vidio, a naveo sam i događaje za koje sam čuo. A niko mi nije reko da... Šta ću da izjavim u toj izjavi.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Drugu izjavu ste dali 10. oktobra 1998. godine, Tužilaštvu Međunarodnog suda. Da li vam je rečeno da stavite bilo šta u tu izjavu šta nije istinito ili ne odgovara onome šta ste vi znali o tome?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ne. Niko mi nije savetovao šta ću da izjavljujem.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Sada ćemo da pogledamo obe izjave. Molim sudije da stave izjave pred sebe, ja ću očigledno da koristim verziju na engleskom, a molim da se pred svedoka stavi verzija na BHS-u. U vašem svedočenju danas rekli ste da su bile samo dve paravojne jedinice u Bratuncu i rekli ste da su to bili Beli orlovi i arkanovci. Da li se sećate toga?

SVEDOK B-1070: Da.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Ako pogledamo vašu izjavu od 29. juna 1992. godine, prvi paragraf, u toj izjavi u ovom paragrafu i na nekoliko sledećih strana koje slede, vi pominjete da su u Bratuncu 17. aprila 1992. godine bili šešeljevci.

SVEDOK B-1070: Da.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Da li ima neke razlike između šešeljevaca i Belih orlova i arkanovaca?

SVEDOK B-1070: Između šešeljevaca i Bjelih orlova nema nikakve razlike. Ali između arkanovaca i šešeljevaca ima ogromna razlika, ogromna, njima je bio komandant drugi čovjek.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: U obe izjave vi identifikujete različite meštane koji su radili zajedno sa šešeljevcima, koji su izvodili akcije zajedno sa šešeljevcima. Da li ste to uradili zato što ste znali te ljude?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: U vašoj izjavi od 29. juna 1992. godine ne pominjete arkanovce, kao jedinicu koja je bila prisutna sve do 10. maja 1992. godine... Ispravka. To je paragraf 17 te izjave na engleskom jeziku.

TUŽILAC NAJS: Strana 7, na vrhu prve verzije na BHS-u sa registarskim brojem 02132875.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Dakle šta vi tvrdite, kad su arkanovci ušli u Bratunac?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Arkanovci i šešeljevci su, možda nisam naveo, navodio nazive jedinica, međutim pod arkanovcima i šešeljevcima sam podrazumjevao te paravojne formacije koje su bile prisutne u Bratuncu od 17. aprila do negdje 20. maja kada su se povukle iz Bratunca, pa opet od 20. i nekog maja, u stvari od 20. i nekog aprila do 10. maja kada sam ja deportovan iz Bratunca.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Kada ste opisivali meštane koji su učestvovali u akcijama zajedno sa šešeljevcima, dakle sa Belim orlovima, da li su oni njima bili pridruženi, dakle pridružena snaga koja je zajedno sa njima izvodila akcije?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Na isti način kada je reč o arkanovcima, kada ste pomenuli meštane koji su sa njima učestvovali u akcijama, da li su oni bili pridružena grupa koja je zajedno sa njima izvodila akcije?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Akcije prilikom čišćenja sela oko Bratunca izvodile su paravojne formacije i TO koja je bila na redovni način mobilisana

i stvorena od Srba, armije Srba, pretpostavljam da su se tako smatrali. Znači, u zajedničkim akcijama učestvovali su i arkanovci i šešeljevci.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: U vašoj izjavi od 10. oktobra 1998. godine, gledam stranu 4, paragraf 19, pomenuli ste srpske paravojne snage na čije mesto je došla redovna vojska JNA, a u paragrafu 20 pominjete Drinski korpus. To je u vašoj izjavi koju ste dali istražitelju Međunarodnog suda, je li tako?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Da li bi mi mogli reći stranu na kojoj se nalazi to?

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Verujte mi da je to tačno, da ja to nisam pogrešno predstavio.

TUŽILAC NAJS: To je strana 4, druge izjave, a registarski broj na vrhu se završava ili brojevima 889 ili 890.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Časne sudije, da li mogu da pomognem svedoku, to je četvrta strana, zadnji pasus.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: U vašoj izjavi od 29. juna 1992. godine, a sad ćemo da pogledamo stranu 2, paragraf 3 i 4, tu pominjete Semberijski korpus, koji se sastojao od rezervista vojske. A u paragrafu 4 pominjete TO i zastavu TO koja je podignuta na zgradama ili na zgradi. Kada pominjete TO, da li pod time mislite na JNA ili na nešto drugo? Šta mislite pod tim?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Na lokalne srpske formacije koje su mobilisane.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Dakle, lokalna vojska, a ne redovna JNA. Bilo bi... Dakle, na taj način bi opisali bilo kakvu vojnu aktivnost koju ste vi videli, je li tako?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ne. Vi ste mene pitali, gospodine sudija, šta ja podrazumjevam pod TO? Ja sam rekao da po TO podrazumjevam lokalni, lokalno stanovništvo, a nisam rekao da, da nije učestvovala vojska, da nije bila prisutna vojska Jugoslavije. Znači i ona je učestvovala zajedno, bila je prisutna zajedno sa TO, paravojnim formacijama.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Zašto se onda u vašoj izjavi od 29. juna 1992. godine ne pominju snage redovne JNA, zašto ste ih pomenuli tek istražiteljima Međunarodnog suda, tek tad ste pomenuli redovnu JNA? Zašto postoji razlika između te dve izjave kada opisujete koje su snage prisutne?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: I u izjavi od 1992. godine pomenuo sam Jugoslovensku narodnu armiju, jer redovno... Za mene... Mislim da su me pogrešno razumjeli, vi ste pogrešno razumjeli, pod redovnom JNA mislio sam na snage koje su došle sa strane, to je onaj takozvani Semberski korpus, a po TO mislio sam na lokalne Srbe koji su mobilisani iz opštine na kojoj su, iz opštine Bratunac. Znači, sasvim tačno, ovaj znam da sam, za taj Semberski korpus, ja sam njih smatrao snagom Jugoslovenske narodne armije, jer nisu sa tih područja. Jer ja nigdje nisam susreo redovne vojnike, to su ona djeca od 18, 19, 20 godina koja su bili na služenju vojnog roka. Ovde su bile snage koje su mobilisane.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Sada želim da se pozabavimo delom vašeg svjedočenja u kojem ste rekli da ste uhapšeni i da vas je uhapsila policija Beograda, a u vašoj izjavi od 29. juna 1992. u paragrafu 12 govorite o tome. U izjavi od 10. oktobra 1998. godine, to je paragraf 25.

TUŽILAC NAJS: Mislim da bi bilo u redu kad bi svedok imao mogućnost da vidi te paragrafe. Paragraf 12 prve izjave po mom brojanju počinje na dnu četvrte strane, verzije na BHS-u, znači četiri reda od dna, možda bi svedok to hteo da pogleda i da razmotri ono šta je izneo gospodin Kej, a paragraf 25 druge izjave može da se nađe u desnom uglu na dnu strane 5. Mislim da bi to svedok trebao da ima pred sobom pre nego što odgovori na pitanje.

SUDIJA MEJ: Da, gospodine Kej?

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Sada su ti paragrafi pred svedokom, ako pogledamo paragraf 12, izjave od 29. juna 1992. godine, tu se kaže da je do vašeg hapšenja došlo 26. aprila 1992. godine, a u izjavi od 10. oktobra 1998. godine kaže se da je to bio 30. april. Možete li da nam objasnite tu razliku u datumima u te dve različite izjave?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Izjava koja je data istražiteljima Haškog tribunala data je sedam ili osam godina nakon prve izjave koja je data odmah, negdje odmah nakon dolaska na tuzlanski kanton. Ja sam u današnjem svom svjedočenju skrenuo pažnju da mi se može desiti da pogrešno procenim

neki datum ili da zaboravim neko ime, ali međutim, događaj se ne može zaboraviti i sasvim je tačno da sam uhapšen 26. aprila 1992. godine i da sam odveden iz svoje kuće od strane ljudi koji su se predstavili kao pripadnici policije MUP-a Beograda.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Znači, što se vas tiče, mi treba da uzmemo datum 29. jun 1992. godine kao tačniji datum.

SUDIJA MEJ: Ovo je veoma uopšten komentar, svedok ne može tako da odgovori na to. Čuli smo njegov iskaz.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: U svojoj izjavi od 29. juna 1992. godine vi kažete: "Policija je ušla u moju kuću, opkolila moju kuću", a u drugoj izjavi, onoj od 10. oktobra vi kažete da ste uhapšeni u kući vašeg komšije. Da li postoji razlika između te dve izjave i zašto je došlo do te razlike?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Molim vas, samo da nađem gdje sam rekao da sam uhapšen u kući moga susjeda. U obadvije izjave sam veoma tačno i precizno rekao da sam sjedio u dvorištu moga susjeda, mojih susjeda gdje smo igrali jamba i da sam vidio da su tri ili četiri automobila došla pred moju kuću, opkolili moju kuću, a pošto sam ja bio udalje, ta kuća u kojoj sam ja sjedio i moja kuća bile su udaljene desetak metara jedna od druge, ja sam sišao i ušao u svoje dvorište i predao se njima.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: U izjavi od 29. juna kažete da su ispaljena dva metka i da je to izgledalo kao da ste vi ubijeni, a u izjavi od 10. oktobra kažete da su ispaljena dva hica i da su vam onda rekli da su ubili vašu ženu i djecu. Možete li da objasnite tu razliku?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Nakon ulaska u automobil, jedan od automobila, jedan automobil me je pratio. Ispred moje kuće začulo se nekoliko pucanja i meni su u autu rekli da su pobili moju porodicu i da sam sada ja na redu. Istog trenutka iz auta u kojem sam ja sjedio čovjek je ispalio dva hica. Mojoj porodici su rekli da sam ja ubijen i kad oni odu da mogu doći da pakuje moje tijelo. To je bio jedan od najstrašnijih trenutaka u mom životu kada sam nekoliko sati bio ubjeđen da mi je porodica, djeca, otac, mater, sestra da su mi ubijeni.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Znači, vi sad kažete da su ispaljena četiri hica, a ne dva hica?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ne, ja nisam rekao da su uspaljena ni dva ni četiri hica, rekao sam da se ispred moje kuće čulo nekoliko hitaca, a iz auta u kome sam ja bio čula su se dva hica, ispaljena su dva hica. Njima su objasnili da su ubili mene, a onih nekoliko hitaca objasnili su meni da su pobili moju porodicu.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: U vašoj izjavi od 10. oktobra 1992. godine, to je sledeći paragraf, paragraf 26 kažete da ste, pošto su vas pustili, ostali kod kuće sledećih 10 dana i to celo to vreme. U vašoj izjavi od 29. juna 1992. godine, to je strana 7, paragrafi od 13 do 17, opisuje se veliki broj događaja veoma detaljno, koji su se odigrali u području Bratunca između 13. aprila i 10. maja.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Dio jedinice Teritorijalne odbrane, odnosno dio jedinice koja je specijalno oformljena u opštini Bratunac za te namjene zvao se Diverzantsko-izviđački odred. Veliki broj, veliki broj mojih komšija bio je u toj jedinici. Svaki dan sam gledao kad odlaze u akcije i drhtao sam sa svojom porodicom da li će se vratiti, da li neko od njih neće slučajno biti ubijen, da li neko neće biti ranjen, tako da sam i od njih mnoge stvari čuo. Jer vrlo često se dešavalo da sjedimo, da pijemo zajedno i onda su oni otvarali se, neke stvari sam čuo od njih, a neke stvari sam saznao i kasnije kada sam bio razmijenjen, kada sam bio sa tim ljudima koji su sa svih delova opštine Bratunac bili samnom u logoru. I o tim detaljima ja ni u jednoj izjavi nisam vidio, recimo, da je popaljeno selo Glogova, da su pobijeni ljudi, da je popaljeno selo Voljavica, da je i bilo koje selo, svugdje sam naglasio da sam čuo da se to desilo.

PRIJATELJ SUDA KEJ: Hvala, nemam više pitanja.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC NAJS

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Moramo sada da razjasnimo neke stvari koje proizilaze iz dosadašnjeg ispitivanja. Prvo, šta ste vi videli, koje su to snage došle iz Srbije? Dakle, već ste govorili o događaju koji se odigrao ranije u septembru, kada ste vi videli kako artiljerija ide prema malim srpskim selima u blizini Bratunca. Kakve su to bile snage ta artiljerija, kakve su to bile vojne snage? JNA, Teritorijalna odbrana, šta?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Taj konvoj od sedam kamiona koji je otišao u pravcu Kravice pripadao je Jugoslovenskoj narodnoj armiji.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Postavljena su vam pitanja ko je na kraju dobio to oružje. Recite nam da li je u tom malom selu bio i jedan Musliman kojem je oružje moglo da bude dato ili su to bila potpuno srpska sela?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Kravica je jedna velika mjesna zajednica koja sadrži oko desetak potpuno etnički čistih srpskih sela. Znači, ni u jednom selu u Mjesnoj zajednici Kravici nije bilo Muslimana. Znači, bila su čisto etnički srpska sela.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Idemo sada na preuzimanje vlasti u samom Bratuncu. Govorili ste o ulozi dve paravojne grupa koje ste identifikovali kako biste pomogli gospodinu Keju. Recite nam, osim tih paravojnih formacija, kad ste prvi put shvatili da je tamo i neka redovna vojska?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Shvatio sam... 17. aprila prvi put sam video redovnu jugoslovensku vojsku koja se nalazila na sastanku u "Fontani". Video sam četiri stražara koji su stajali pred "Fontanom" u punoj ratnoj opremi i verovatno se tamo nalazio neki od oficira koji su vršili, bili na pregovorima. Drugi put, jugoslovenska vojska se pojavila negde posle, 20. aprila. Da, posle 20. aprila.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dobro, to je osporeno, pa onda moramo time da se detaljnije pozabavimo. Gospodin Kej kaže da ste vi jednom prilikom spomenuli Semberijski korpus, a drugom prilikom Drinski korpus. Pomozite nam, molim vas, vi znate u čemu je razlika između te dve vojne formacije i recite nam zašto onda u jednoj izjavi stoji jedno, a u drugoj drugo?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja nisam spomenuo nigde da je Drinski korpus bio prisutan u Bratuncu. Čini mi se, koliko se sjećam, spomenuo sam da je obavještenje kojim se nalaže predaja oružja Muslimana bio potpisao komandant Drugog drinskog korpusa, a nisam rekao da je Drinski korpus bio prisutan u Bratuncu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Časni Sude, to se nalazi u paragrafu 20 kasnije izjave svedoka, strana 4 i to se poklapa sa ovom izjavom. Vama su postavljena pitanja o vašem prvom hapšenju i o tome kako ste pucnjavom preplašeni vi i vaša porodica. Ako vi u prvoj izjavi niste spomenuli te pucnje, recite nam da li za to postoji neki razlog, da li je postojao razlog u vreme kada ste davali tu prvu izjavu, da li se tada činilo posebno važnim ili ne?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja sam sasvim siguran da sam prilikom davanja obadvije izjave ljudima koji su uzimali te izjave pominjao te

pucnjeve. Međutim, zašto se u jednoj izjavi nalazi to ili zašto se ne nalazi, ja zaista neznam. Međutim, sasvim sigurno je da se čula pucnjava, sasvim sigurno je da sam ja sat, dva, tri, proveo u totalnom bunilu misleći da je moja porodica pobijena. I zaista, ne vidim razlog zašto bih u jednoj izjavi pomenuo, a u drugoj ne bih.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Još jedna stvar u vezi srpskih snaga koje su došle. Specijalna policija koja vas je ispitivala prvom prilikom, recite nam da li je neko od njih nešto rekao da objasni zašto je došao iz Srbije?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Kada sam doveden i uveden u jednoj prostoriji ostao sam da čekam možda nekih pola sata dok nije došao taj takozvani inspektor beogradskog MUP-a koji se meni predstavio kao inspektor beogradskog MUP-a. I on mi je postavljao pitanja, a i od stražara, jer prilikom vremena koje sam proveo u toj prostoriji taj inspektor je nekoliko puta izlazio i vraćao se ponovo. Tako da mi je stražar rekao ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Izvinjavam se, ali ne, u redu, izvolite, nastavite

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Tako da mi je i stražar rekao da je to pripadnik beogradskog MUP-a. Ne znam razlog zašto su mi se predstavili, ne znam razlog zašto, međutim, tako su mi rekli.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Gospodin Kej vam je postavio pitanje o vremenu za koje ste vi rekli da ste ga proveli kod kuće. I u prvoj izjavi vi govorite o tome šta ste čuli, a u drugoj izjavi, čini mi se, vi pominjete da je u tim ranim danima ubijeno 200 ljudi pre nego što su vas odveli na stadion i sportsku dvoranu. Recite nam, u to vreme, dok ste još bili kod kuće, a čuli ste da ljude ubijaju, gde su se, prema vašim saznanjima, tada nalazile regularne snage JNA?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ubijanje je počelo posle dolaska tih, da ih nazovemo specijalnih snaga iz Bogradskog MUP-a i nakon povratka arkanovaca, odnosno šešeljevaca, tih paravojnih formacija, a snage Jugoslovenske narodne armije nalazile su se stacionirane u Bratuncu sa svojim vojnim vozilima iza hotela "Fontana".

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Možemo da vidimo hotel "Fontana" u tabulatoru 4. Da li su vam vaši drugovi, ustvari, hajde da to stavimo na grafoskop, mislim da je to potrbno, evo, uzmite moje, to će da nam uštedi vreme. Da li su vam oni koji su vam pričali o ubistvima u Bratuncu, rekli bilo šta o jedinici

JNA koja se nalazila iza hotela "Fontana" odnosno da li su oni rekli da je ta jedinica nekada intervenisala u tim ubistvima i pokušala da ih zaustavi?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja sam od centra Bratunca udaljen možda 400, 500 metara, ako nisam ja, kretale su do mene komšije, dotok informacija je bio tako dobar da smo u svakom trenutku znali da je neko od građana Bratunca odveden, da se više nikada nije vratio. Jedinice Jugoslovenske armije, ili da ih nazovemo, za koje ja smatram da pripadaju Jugoslovenskoj narodnoj armiji od svoga ulaska nisu nikada intervenisale da zaštite bilo koga od Muslimana.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste... Odnosno kada ste morali sa svojom porodicom da odete i ostavite vašu kuću otključanu kako bi mogla da bude opljačkana, i kada su vas odveli na stadion i zatim u sportsku dvoranu, šta je JNA radila u celom tom procesu, kakvu ulogu je odigrala?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja sam upoznat da je JNA samo pomagala čišćenju muslimanskih sela sa svojim oklopnim sredstvima. Bila je pratnja jedinicama koje su vršile čišćenje sela.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Vratimo se na pitanje. Kad su vas odveli na stadion, kada ste bili na stadionu i kada su muškarci u starosnoj dobi za vojsku razdvojeni od žena dece i starijih, da li se tada tamo nalazila neka jedinica JNA? I ako jeste, šta je radila?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Oko stadiona bili su raspoređeni tenkovi i vojni transporteri, i oni su radili na obezbeđenju stadiona, znači oni su bili prisutni, obezbeđivali su stadion.

SUDIJA MEJ: Da li želite da poslužitelj ostane tamo?

TUŽILAC NAJS: Ispričavam se.

SUDIJA MEJ: A druga stvar je vreme.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Moram još neke stvari da obradim. Kada su vas odveli u sportsku dvoranu, da li su u tome učestvovalе jedinice JNA ? Da li su vas čuvale kada su vas vodile u sportsku dvoranu?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ne, sprovele su nas paravojne formacije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kada ste bili u sportskoj dvorani, tamo je ubijeno, prema vašem iskazu, nekih 600 do 700 ljudi. Vi ste nam rekli šta ste mogli da čujete, da ste čuli pucnjavu po noći, pa i po danu. Sada nas zanima da nam kažete na kojoj se udaljenosti nalazila škola od mesta na kojem je bila stacionirana JNA, dakle tu ne mislimo na ulice kojima ste prolazili kada ste dolazili, dakle koliko je daleko bio hotel "Fontana"?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Oko 200 metara. 200 do 300 metara, valjda

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Spomenuli ste nam jedan detalj u vezi uklanjanja leševa. Jedan kamion je vozio leševa. Recite nam da li se tu radi samo o jednom kamionu koji je u jednom trenutku odveo leševa ili o više kamiona koji su u više navrata odvozili leševa? Ili možda ne znate?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ispred hangara i sale, non stop čuo se dolazak i odlazak kamiona. Iz sale su izvođene grupe ljudi koje su neprestano vršile utovar leševa. Znači da se radilo o nekoliko kamiona.

TUŽILAC NAJS: Dobro, hvala. Časni Sude, trebam još samo pet minuta, bojim se... To mogu sada da uradim, a mogu i kasnije.

SUDIJA MEJ: Dobro, ali samo još par minuta.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Hvala. Iznešena je tvrdnja da vi ne znate gde su iskopane masovne grobnice za zakopavanje tih leševa. Ali, dakle, bez obzira na to, radi se o nekoliko kamiona koji su odvozili tela iz škole. Da li znate kojim su putem išli?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Nije tačno da, ovaj, ne znam. Jer u poslednje vrijeme, već krajem prošle godine je pronađena jedna od masovnih grobnica u područji sela Rediči. Za koje se pretpostavlja da su ljudi koji su ubijeni iz sale.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Recite nam da li bi put do te masovne grobnice vodio pored hotela "Fontana" gde su bile stacionirane jedinice JNA ili bi se tamo išlo nekom drugom rutom?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja zaista ne znam u koji su dio odvozili te

...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dobro. I još jedna stvar u vezi prisutnosti JNA. Kad su vas, na kraju, odveli na Pale, za razmenu? Ko vas je to tamo odveo?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Odveo nas je, policija, novoformljena policija, a u pratnji su bila dva transportetra Jugoslovenske narodne armije ili armije koja je bila prisutna u tom trenutku u Bratuncu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I u vašoj izjavi takođe jasno stoji da ste bili maskirani, zato jer bi moglo da se misli da ste vi bili uhapšeni zbog zločina, a drugi je kamion vozio oružje. Prema tome, oni koji su vas posmatrali, trebali su to pogrešno da shvate.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Nisam izjavio da sam ja bio maskiran, ni u jednom trenutku, ni u jednoj izjavi. Nisam izjavio da sam ja bio maskiran il da smo mi zatvorenici bili maskirani. Kako mi se čini, ovaj, a siguran sam to da sam izjavio da nakon našeg pripremanja za razmjenu, na izlasku iz dvorane na Palama, postavljen je koridor od ljudi srpske nacionalnosti koji su bili maskirani i koji su držali ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Izvinjavam se. Ja sam pogrešno postavio ta pitanja. Želeo sam da uštedim vreme. Kad su vas vodili na Pale, da li je sa vama išao još jedan kamion u kojem je voženo oružje?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Nakon razmene, saznao sam da su sredstva javnog informisanja u Srbiji i u Bosni i Hercegovini koja je bila, u tom trenutku, pod vlašću bosanskih Srba objavili da smo mi grupa ustaša koja je pohvatana u borbama oko Srebrenice i da su za nama dovezli naše lično naoružanje koje su zaplenili od nas.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kao što ste nam već rekli, na tom putu na Pale, pratila su vas dva oklopna transportera. Časni Sude, imam još par pitanja, možda mogu da ih, u ovom trenutku, ostavim po strani. Gospodin Kej vam je postavio pitanje o tome da su lokalni meštani bili prisiljeni da rade zajedno sa snagama koje su došle. Odgovorite mi, molim vas, samo sa da ili ne, da li ste se, posle sukoba, u jednom trenutku, uspeli da vratite u Bratunac i da razgovarate sa ljudima kojim su tamo živeli. Da ili ne? Da li ste bili spremni da razgovarate sa onima koje ste prepoznali kao ljude koji su sa srpske strane učestvovali u tim zverstvima?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Ja nisam razgovarao sa ljudima za koje sam bio siguran da su počinili zverstva. Razgovarao sam sa ljudima koji su, recimo, bili u mojoj pratnji prilikom protjerivanja koji su me čuvali na

stadionu, čak jedan od mojih prijatelja koji je od mene uzeo izvesnu količinu novca i bacio je tamo na mesto, čak sa njima sam razgovarao.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Molim vas da sudijama objasnite zašto ste razgovarali sa ljudima koji su na taj način učestvovali u događajima ? Šta su oni rekli o tome, šta su oni radili i zašto?

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Od ukupnog broja Srba u Bratuncu, moje lično mišljenje da je možda njih oko 10 posto uživalo u onome što se dešavalo, 10 posto je bilo protiv onoga što će se desiti, a 80 posto njih bili su pasivni posmatrači koji su se plašili za svoje porodice. Mnogi od njih kasnije su mi objasnili da su morali to da urade, plašeći se za sudbinu svojih porodica i ja im vjerujem, zašto im ne bi vjerovao? I opraštam im ono što ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Konačno, optuženi je u nekoliko navrata tražio od vas da mu kažete vaše mišljenje šta je sve dovelo do toga. I na kraju je izneo sugestiju da je do svega toga došlo zbog secesije, otcepljenja Bosne i Hercegovine. Nije upotrebio reč nacionalizam, ali to je ležalo u osnovi njegovih pitanja. Ako mislite da možete da iznesete komentar o tome šta je uzrok sukoba po vašem shvatanju, pošto ste tamo živeli, molim vas da nam to kažete.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Na žalost, moje se mišljenje razlikuje od mišljenja mnogih, i jedne i druge strane. Dugo sam, nakon svega što mi se desilo, godine i godine, noći sam proveo razmišljajući šta je to što je dovelo do toga da se desi da hiljade nedužnih ljudi koji ni u šta nisu bili umješani moraju da daju život ni za što. Secesija odnosno stvaranje neke nove države ne znači da će neko uzeti tu novu državu u džep, niti odneti na neki drugi kontinent. Mi smo komšije koje i dalje ostajemo da živimo tu. Niko nikome nije zabranjivao da ima vlast. 80 posto vlasti u Bratuncu imali su Srbi. Bili su na čelima svih javnih ustanova i niko nije smatrao to za zlo što se oni nalaze na tom mjestu. Moje lično mišljenje da nacionalizam nije bio taj koji je pokrenuo sva ta dešavanja. Ipak mislim da je kriminal preovladavao u odnosu na nacionalizam, a da je nacionalizam samo iskorišćen kao pokriće onoga što će se desiti. Meni bi bilo mnogo lakše danas recimo da shvatim, da je ta Srbija koja je ušla u rat sa uslovom da se uspostavi nekakva Velika Srbija postala moćna zemlja, zemlja u kojoj vlada blagostanje, zemlja u kojoj ima vlasti, zemlja čiji građani žive normalnim životom. Međutim, stvorena je samo jedna zvjer koja guta vlastiti narod. I zato smatram da je sve što

se dešavalo i sa jedne, i sa druge, i sa treće strane da su samo povod bili kriminalci i kriminalne ...

SUDIJA MEJ: Gospodine Najš, vaše dodatno ispitivanje traje već više od 20 minuta, a ovdje se zaista radi samo o mišljenju svedoka. Pitanje je da li nam je zaista potrebno mišljenje svedoka. Idemo dalje.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, ako mi dozvolite. Kada optuženi traži mišljenja, i to uvek tendenciozno, onda može da se dogodi da dođe do trenutka kada bi mišljenje nekog svedoka sa terena moglo da bude od velike vrednosti. Ja to kažem uz svo dužno poštovanje. Moje zadnje pitanje odnosi se na tvrdnju optuženog da je svedok bio u poziciji da počinio zločin u nekim mesecima 1992. godine, govorio je o jednom dokumentu. Mislim da sada uz vaše dopuštenje taj dokument možemo da uvrstimo u spis.

SEKRETAR SUDA: To je 440, tabulator 5.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Taj ćemo dokument naravno uvrstiti pod pečatom. I recite nam da li je to dokument koji pokazuje da ste se vi uključili u Armiju BiH-a u martu 1993. godine. Neću da dajem više detalja o tome.

SVEDOK B-1070 – ODGOVOR: Časni Sude, ja sam mogao da izvadim neku potvrdu u mjesnoj zajednici, mogao sam da izvadim neku potvrdu u opštini gdje sam bio i svi bi posumnjali da mi je ta potvrda jednostavno data na neke lijepe oči. Doneo sam vam dokumenat, validan dokumenat koji potvrđuje gdje sam bio tačno određenog datuma i u kojoj sam jedinici bio određenog datuma i na kojem sam mjestu bio određenih datuma. Znači, nema teorije da sam mogao biti prisutan na nekom drugom mjestu osim na ovim mjestima gdje imaju pečat i gdje se nalazi.

TUŽILAC NAJS: Hvala. U izjavi takođe stoji i šta se svedoku dogodilo kasnije u bolnici.

SUDIJA MEJ: Gospodine B-1070, hvala vam što ste došli svedočiti na Međunarodni sud, vaše svjedočenje je sada završeno i vi možete da idete. Gospodine Miloševiću, saslušaćemo šta vi imate da kažete kad se vratimo sa pauze. Sada idemo na pauzu od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Dozvolite da se time pozabavimo. Pre svega, reč je o 20 minuta, čuli ste me kada sam izneo komentare u vezi sa dužinom dodatnog ispitivanja, ali da biste shvatili pravila, Tužilaštvo ima pravo na dodatno ispitivanje svedoka nakon unakrsnog ispitivanja i to uključuje, odnosno to se odnosi na ove svedoke po Pravilu 92 bis. Na izvestan način može da se kaže da ste u pravu, jer Tužilaštvo nije potrošilo uobičajeno vreme pre toga sa njima. Međutim, oni imaju pravo na dodatno ispitivanje, vi imate pravo na unakrsno ispitivanje i, naravno, vi ćete moći da izvodite svoje dokaze kad za to dođe trenutak. A sada molim da se uvede sledeći svedok.

TUŽILAC GRUM: Sledeći svedok je B-1237 i ima nekih pitanja koja bih hteo da pokrenem sa Pretresnim većem pre nego što se uvede taj svedok. Prvo, jutros mi je postalo jasno da je došlo do tehničkog prekršaja u vezi sa Pravilom 90(C) koje zabranjuje da jednog svedoka vidi drugi svedok, a ovaj konkretni svedok je bio u glavnoj galeriji u delu postupka koji je bio na njegovom jeziku i gledao je svedoka koji je u to vreme svedočio, a to je bio svedok Gušić koji je iz jedne druge opštine, koji je u to vreme unakrsno ispitivan u vezi sa uzimanjem oružja iz Teritorijalne odbrane u opštini Bratunac. Ni o čemu drugom nije svjedočio, dakle došlo je do jednog tehničkog prekršaja i ja znam kakve su naše obaveze po Pravilu 90(C) zbog toga i želim da skrenem pažnju Pretresnog veća da se tako nešto desilo.

SUDIJA MEJ: U redu.

TUŽILAC GRUM: Druga stvar je da je ovaj svjedok zaštićeni svedok, Tužilaštvo će tražiti da deo njegovog svedočenja bude na privatnoj sednici i, ako bih mogao da rezimiram, reč je o njegovom prisustvu na četiri sastanka. U vezi sa nekim od tih sastanaka samo će se govoriti o učesnicima tog sastanka na privatnoj sednici, a jedan od tih sastanaka o kojem će da svedoči nešto duže je sastanak na kome je bilo tako malo učesnika i toliko je poznat taj sastanak da on jednostavno ne može da govori o tom sastanku na otvorenoj sednici, a da pri tom ne dovede u opasnost i sebe i ostale učesnike na tom sastanku. I, na kraju, poslednji deo koji želimo da obradimo na privatnoj sednici je karta na kojoj on precizno identifikuje mesta na kojima se nalazio u određenim vremenskim periodima, pa je on smatrao da bi ga to dovelo u opasnost i mogućnost identifikacije.

SUDIJA MEJ: U redu, molim da se uvede svjedok. Molim svjedoka da pročita svječanu izjavu.

SVEDOK B-1237: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cjelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite sedite.

SVEDOK B-1237: Hvala.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GRUM

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, molim da sa svedočenjem ovog svjedoka započnemo tako što ćemo svjedoku da pokažemo tabulator 1, iz fascikle dokumenata za ovog svjedoka i mislim da tome treba da se dodeli dokazni broj.

sekretar: Dokazni broj 441, dokazni predmet Tužilaštva.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, ja vas prvo molim da pogledate ovaj dokument pred vama i da nam kažete da li se na vrhu strane nalazi vaše ime?

SVEDOK B-1237 – ODGOVOR: Da, na vrhu strane se nalazi moje pravo ime i prezime.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Budući da je vaš identitet zaštićen, ja ću vas oslovljavati sa B-1237. Recite da li ste videli i ostatak ove strane koju držite u ruci kada ste se danas pripremali za svedočenje?

SVEDOK B-1237 – ODGOVOR: Video sam i ostatak ove strane, svi podaci su tačni, a danas se uopšte nisam pripremao za svjedočenje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste voljni da odgovorite i na dodatna pitanja o vašem obrazovanju i karijeri?

SVEDOK B-1237 – ODGOVOR: Spreman sam odgovoriti na sva pitanja koja će pomoći da se istina dokaže.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U redu, ne treba mi više taj dokument. Prvo želim da vam postavim nekoliko osnovnih pitanja o Zvorniku. Recite nam

prvo otprilike koliko je ljudi živelo u Zvorniku pre sukoba?

SVEDOK B-1237 – ODGOVOR: Prije sukoba u zvorničkoj opštini je živilo oko 80.000 stanovnika, uglavnom ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Idemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude na otvorenoj smo sednici.

SUDIJA MEJ: Ostatak današnje sednice biće održan na privatnoj sednici.

TUŽILAC GRUM: Hvala, časni Sude.

(privatna sednica)

Fond za humanitarno pravo